

วันนี้ เมื่อเวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมคณะรัฐมนตรี ชั้น 2 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี
จากนั้น นายสุภชัย ใจสมุทร รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายวัชร กรรณิการ์ รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และนายมารุต มัสยวาณิช รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้แถลงข่าวผลการประชุมคณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำกรณอันเป็นการล่องละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.
2. เรื่อง ร่างกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ. และร่างกฎ ก.ค.ศ.ที่เกี่ยวข้อง รวม 3 ฉบับ
3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนญาไตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
4. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ.
5. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553
6. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร พ.ศ.

เศรษฐกิจ

7. เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการโครงการจัดการเพลิงแ่งมันสำปะหลัง ระยะที่ 2
8. เรื่อง การดำเนินการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกรณีการบินในช่วงฤดูหนาว
9. เรื่อง การจำแนกประเภทที่ดินจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดนครราชสีมา (ขอเปลี่ยนแปลงมติคณะรัฐมนตรีเดิมเฉพาะแห่ง)
10. เรื่อง การจำหน่ายหลักทรัพย์เพื่อนำเงินมาซื้อหุ้นตามแผนของกระทรวงการคลัง [กรณีบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)]

สังคม

11. เรื่อง การขอปรับสถานภาพครูศูนย์การเรียนชุมชน (ครู ศรช.) เป็นพนักงานราชการ
12. เรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
13. เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ครั้งที่ 7/2553
14. เรื่อง การแก้ไขปัญหาการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารข้อความเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบ VOIP ในลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติและความมั่นคง

ต่างประเทศ

15. เรื่อง การปฏิรูปอำนาจการ ออกเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาและการเพิ่มทุนสามัญ ทั่วไปปี 2553 ของกลุ่มธนาคารโลก
16. เรื่อง ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาค
17. เรื่อง การปรับแก้รายละเอียดกรมการในคณะกรรมการฝ่ายไทยสำหรับคณะกรรมการร่วมระดับสูงไทย – บาห์เรน
18. เรื่อง ขออนุมัติการจัดทำและลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร ไทย-ภูฏาน
19. เรื่อง รายงานผลการหารือเพื่อแสวงหาช่องทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศไทยและ ตะวันออกกลาง

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

20. เรื่อง สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553
21. เรื่อง รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือน กรกฎาคม 2553
22. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553ครั้งที่ 28
23. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2553)
24. เรื่อง การค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (มกราคม-กรกฎาคม)

แต่งตั้ง

25. เรื่อง แต่งตั้ง
 1. การแต่งตั้งข้าราชการ (สำนักงาน กปร.)
 2. แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร
 3. การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นักบริหารระดับสูง) (สำนักงานยุทธศาสตร์)
 4. การแต่งตั้งรองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
 5. ขออนุมัติรับโอนข้าราชการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหารระดับสูง)
 6. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง กระทรวงมหาดไทย
 7. แต่งตั้งข้าราชการประเภทบริหาร ระดับสูง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
 8. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)
 9. การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)
 10. แต่งตั้งข้าราชการ (กระทรวงพาณิชย์)

กรุณาตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง
 สำนักโฆษกขอเชิญติดตามการถ่ายทอดสดการแถลงข่าวผลการประชุมคณะรัฐมนตรี
 ทุกวันอังคาร หรือวันที่มีการประชุม ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ทาง F.M. 92.5
 ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนต่างจังหวัด รับฟังได้ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยประจำจังหวัด
 และติดตามมติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญได้ทางรายการ “เจาะลึก กรม.”
 ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ทุกวันอังคารในเวลา 21.00-22.00 น.
 “หากท่านใดประสงค์จะขอรับข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรีสมัครได้ทาง www.thaigov.go.th “

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติร่างกฎ ก.พ.ว่า ด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ก.พ.เสนอ แล้วให้ดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของร่างกฎ ก.พ.

กำหนดหลักเกณฑ์การกระทำที่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามมาตรา 83 (8) โดยต้องเป็นกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำต่อข้าราชการด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ และการกระทำดังกล่าวมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนด เช่น กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาบ เป็นต้น กระทำการด้วยอาการปฏิกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาหลอนลาม การทำสัญญาทรมานหรือสัญญาลัทธิใด ๆ การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ เป็นต้น (ร่างข้อ 2)

2. เรื่อง ร่างกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ. และร่างกฎ ก.ค.ศ.ที่เกี่ยวข้อง รวม 3 ฉบับ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ. และร่างกฎ ก.ค.ศ.ที่เกี่ยวข้อง รวม 3 ฉบับ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงาน ก.พ. สำนักงานประมาณ และกระทรวงการคลัง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและไม่เหลื่อมล้ำกับการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) รายงานว่า

1. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 38 วรรคสอง บัญญัติว่าการกำหนดระดับตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม
2. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้มีการปรับเปลี่ยนระบบตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน จึงมีผลกระทบต่อระบบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามแนวทางที่ ก.พ.กำหนด
3. กฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ. 2550 ที่กำหนดไว้เดิมไม่สอดคล้องกับระบบตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ที่ปรับเปลี่ยนใหม่ จึงต้องออกกฎ ก.ค.ศ. นี้
4. สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ดำเนินการจัดทำร่างกฎ ก.ค.ศ. ในเรื่องดังกล่าว โดยมีการจัดประชุมสัมมนา และนำร่างกฎ ก.ค.ศ. เสนอต่อที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ในการประชุมครั้งที่ 11/2552 เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2552 ที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการพัฒนานโยบายและระบบบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ 3/2553 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2553 และในการประชุมครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2553 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้สำนักงาน ก.ค.ศ. จัดทำร่างกฎ ก.ค.ศ. แยกเป็น 3 ฉบับ โดยใช้แนวทางเดียวกับสำนักงาน ก.พ.และมอบให้สำนักงาน ก.ค.ศ. นำเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไป

5. คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 5/2553 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ได้มีมติเห็นชอบร่างกฎ ก.ค.ศ. ทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวแล้ว

สาระสำคัญของร่างกฎ ก.ค.ศ.

1. ร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ.

1.1 กำหนดให้ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) มี 2 ประเภท (ร่างข้อ 2)

1.2 กำหนดนิยามของตำแหน่งประเภทวิชาการ และกำหนดระดับตำแหน่งประเภทวิชาการ (ร่างข้อ 3 และร่างข้อ 4)

1.3 กำหนดนิยามของตำแหน่งประเภททั่วไป และกำหนดระดับตำแหน่งประเภททั่วไป (ร่างข้อ 5 และร่างข้อ 6)

1.4 กำหนดให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจกำหนดตำแหน่งอื่นนอกจากที่กำหนดไว้แล้วในกฎ ก.ค.ศ. นี้ (ร่างข้อ 7)

1.5 กำหนดให้การวางแผนทางการดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ค.ศ. กำหนด (ร่างข้อ 8)

2. ร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ได้รับเงินเดือน พ.ศ.

2.1 กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) รับเงินเดือนในขั้นตำแหน่งสูงของระดับเงินเดือนตามบัญชีเงินเดือนขั้นตำแหน่งสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ ทำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และกำหนดข้อยกเว้น (ร่างข้อ 2)

2.2 กำหนดระดับเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ และระดับตำแหน่งประเภท สายงาน และระดับอื่นที่ ก.ค.ศ. กำหนด (ร่างข้อ 3)

2.3 กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 57 มาตรา 58 มาตรา 59 มาตรา 61 หรือมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราที่ ก.ค.ศ. กำหนด (ร่างข้อ 4)

2.4 กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ที่มีลักษณะหน้าที่เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ หากระดับตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญเปลี่ยนแปลงไปก็ให้ได้รับเงินเดือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ (ร่างข้อ 5)

3. ร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ได้รับเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ.

3.1 กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) (ร่างข้อ 2)

3.2 กำหนดอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ในตำแหน่งประเภทวิชาการ (ร่างข้อ 3)

3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามความเห็นและข้อเสนอแนะของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่เสนอผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 แต่อย่างใด และให้แจ้งเวียนความเห็นและข้อเสนอแนะให้หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ทราบและถือปฏิบัติตามข้อเสนอแนะดังกล่าวต่อไป

ข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ประกอบคำชี้แจงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อมูลต่าง ๆ แล้ว มีความเห็นสรุปได้ดังนี้

1. ข้อดีและข้อเสียของการยกเลิกระบบอนุญาตไต่ตุลาการในสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับ

เอกชน

1.1 ข้อดีของการยกเลิกระบบอนุญาตไต่ตุลาการ

(1) การนำข้อพิพาททางสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนเข้าสู่การพิจารณาของศาลโดยตรง ทำให้สามารถรักษาประโยชน์ของรัฐและสาธารณะได้ดีกว่าการใช้วิธีการอนุญาตไต่ตุลาการในการระงับข้อพิพาท เนื่องจากในกรณีที่เป็นสัญญาทางปกครอง ศาลปกครองเป็นผู้เชี่ยวชาญหลักกฎหมายปกครองต่างจากอนุญาตไต่ตุลาการซึ่งมักจะแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายเอกชนซึ่งเหมาะสมสำหรับการระงับข้อพิพาทในทางธุรกิจของเอกชน

(2) เป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือความขัดแย้งของประโยชน์ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้บริหารของหน่วยงานของเจ้าของโครงการ หรือบุคคลภายนอกแล้วแต่กรณี ได้เข้าไปมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับโครงการของรัฐ เช่น เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทผู้รับสัมปทาน หรือเคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากบริษัทผู้รับสัมปทาน หรือมีความใกล้ชิดกับบริษัทผู้รับสัมปทาน เป็นต้น และบุคคลเหล่านั้นอาจเป็นผู้มีอำนาจในการตั้งอนุญาตไต่ตุลาการ หรือได้รับการตั้งให้เข้าปฏิบัติหน้าที่อนุญาตไต่ตุลาการเพื่อระงับพิพาทในโครงการดังกล่าว โดยมีการปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นกลางในการทำหน้าที่อนุญาตไต่ตุลาการในคดีนั้นไว้

1.2 ข้อเสียของการยกเลิกระบบอนุญาตไต่ตุลาการ

(1) ทำให้ข้อพิพาททางสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนในสัญญาทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นสัญญาทางปกครองหรือสัญญาทางแพ่งหรือข้อพิพาททางสัญญานั้นจะมีจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทเพียงเล็กน้อยก็ตาม ก็ต้องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลทั้งสิ้น ซึ่งต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าการใช้วิธีการอนุญาตไต่ตุลาการในการระงับข้อพิพาท

(2) ทำให้ผู้ลงทุนจากต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นในระบบกฎหมายภายใน วิธีการระงับข้อพิพาท และกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ผู้ลงทุนจากต่างประเทศใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศต่าง ๆ และอาจทำให้ผู้ลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเลือกใช้วิธีการระงับข้อพิพาทตามความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบในการต่อสู้คดีมากขึ้น

(3) เป็นการกระทบต่อเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัติอนุญาตไต่ตุลาการ พ.ศ. 2545 ซึ่งมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อพัฒนาระบบอนุญาตไต่ตุลาการในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ และส่งเสริมให้มีการใช้กระบวนการทางอนุญาตไต่ตุลาการในการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์ระหว่างประเทศให้แพร่หลายยิ่งขึ้น อันจะเป็นการลดปริมาณคดีที่จะขึ้นมาสู่ศาลอีกทางหนึ่ง

(4) อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนหรือความตกลงการค้าเสรี โดยรัฐคู่เจรจาอาจไม่ประสงค์จะเจรจากับประเทศไทย หากไม่ยอมรับกระบวนการอนุญาตไต่ตุลาการ เพราะเป็นการขัดกับหลักที่เป็นมาตรฐานสากลและเป็นหัวใจสำคัญของความตกลงที่เกี่ยวกับการคุ้มครองการลงทุน

2. ผลกระทบต่อการส่งเสริมให้มีการยอมรับกระบวนการอนุญาตไต่ตุลาการในประเทศไทยและ ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม

โดยที่ปัจจุบันการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาตไต่ตุลาการได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในนานาอารยประเทศ ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายหลายฉบับ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้กระบวนการอนุญาตไต่ตุลาการในประเทศไทย และให้สอดคล้องกับหลักกฎหมายอนุญาตไต่ตุลาการของต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อจูงใจให้นักธุรกิจและนักกฎหมายต่างประเทศเลือกใช้ประเทศไทยเป็นสถานที่ในการดำเนินการอนุญาตไต่ตุลาการ และส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาคอีกด้วย นอกจากนี้ ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศ โดยได้จัดทำความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Bilateral Investment Treaty – BIT) ที่ประเทศไทยทำกับประเทศต่าง ๆ จนถึงปัจจุบันรวม 42 ฉบับ โดยแบ่งเป็นประเทศในสหภาพยุโรป เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ราชอาณาจักรสวีเดน สาธารณรัฐโปแลนด์ เป็นต้น การยกเลิกระบบอนุญาตไต่ตุลาการอาจเป็นการไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาหรือความตกลงต่าง ๆ กับนานาประเทศ เช่น สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน (BIT) หรือข้อตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรี (FTA) หรือกรณีข้อสัญญาอนุญาตไต่ตุลาการเป็นเงื่อนไขสำคัญในการกู้ยืมเงินของสถาบันการเงินต่าง ๆ รวมถึงลดถึงแหล่งเงินทุนจากองค์กรช่วยเหลือรายใหญ่

3. แนวทางปฏิบัติของต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทในสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน

3.1 ประเทศที่ให้มีการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทในสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐอาร์เจนตินา เครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐอินเดีย เป็นต้น

3.2 ประเทศที่ยังมีข้อจำกัดการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทในสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เช่น สาธารณรัฐฝรั่งเศส (มีข้อจำกัดห้ามหน่วยงานของรัฐใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการ ในการระงับข้อพิพาท เว้นแต่บทกฎหมายเฉพาะให้อำนาจไว้) สหพันธ์รัฐรัสเซีย ยูเครน ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (มีข้อจำกัดห้ามมิให้มีการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการ ในการระงับข้อพิพาทกับหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ) และประเทศเวเนซุเอลา (ที่ยอมรับให้มีการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทเชิงพาณิชย์เท่านั้น)

4. ผลการยกเลิกระบบอนุญาโตตุลาการที่มีต่อกฎหมายเฉพาะ

การยกเลิกระบบอนุญาโตตุลาการตามร่างกฎหมายของกระทรวงยุติธรรมนั้น ไม่มีผลกระทบต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะอื่น ๆ กล่าวคือ

4.1 กรณีที่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องมีการระงับข้อพิพาทต้องกระทำโดยอนุญาโตตุลาการ เช่น มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 บัญญัติว่า “ข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการที่รัฐมนตรีสั่งให้ผู้รับสัมปทาน แก๊สเหตุที่จะสั่งเพิกถอนสัมปทานตามมาตรา 52 และข้อพิพาทที่เกี่ยวกับปัญหาที่ว่าได้มีการปฏิบัติตามสัมปทานหรือไม่ ถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ ให้ดำเนินการระงับโดยอนุญาโตตุลาการตามวิธีการที่กำหนดในสัมปทาน และในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่ยอมปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการภายในเวลาที่กำหนด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิหรือประโยชน์ทั้งหมดหรือบางส่วนหรือเพิกถอนสัมปทานได้” กรณีนี้ การยกเลิกระบบอนุญาโตตุลาการตามร่างกฎหมายของกระทรวงยุติธรรมจึงไม่สามารถนำมาใช้บังคับได้ และหน่วยงานของรัฐยังคงต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะนั้น

4.2 กรณีที่กฎหมายบัญญัติว่าอาจใช้การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการได้หากเข้าเงื่อนไขที่กำหนด เช่น มาตรา 201 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 บัญญัติว่า “ในกรณีที่สมาชิกของตลาดหลักทรัพย์มีข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากหรือเนื่องเกี่ยวกับการซื้อหรือขายหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ระหว่างสมาชิกด้วยกันเอง หรือระหว่างสมาชิกกับลูกค้าของสมาชิก คู่พิพาทอาจยื่นคำร้องต่อตลาดหลักทรัพย์เพื่อขอให้มีการชี้ขาดข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ ” กรณีนี้ไม่ใช่กรณีที่กฎหมายบังคับให้ต้องระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ แต่เป็นการนำวิธีการอนุญาโตตุลาการมาใช้เมื่อเข้าเงื่อนไขของกฎหมาย ดังนั้น การยกเลิกระบบอนุญาโตตุลาการจึงไม่สามารถนำมาใช้บังคับได้

5. ความจำเป็นในการแก้ไขพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ เห็นว่า พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีหลักการที่เป็นไปตามกฎหมายแม่บทว่าด้วยอนุญาโตตุลาการทางพาณิชย์ระหว่างประเทศของคณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration) และสอดคล้องกับหลักกฎหมายอนุญาโตตุลาการในหลายประเทศที่กำหนดให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาททางสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนและเป็นที่ยอมรับของผู้ลงทุนทั่วไปจากต่างประเทศ ถือเป็นปี ความสำเร็จสำคัญประการหนึ่งที่สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนจากต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนร่วมกับหน่วยงานของรัฐในประเทศไทย ซึ่งการเสนอแก้ไขกฎหมายเพื่อห้าม มิให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาททางสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนดังกล่าว ทำให้บทกฎหมายภายในและแนวทางการระงับข้อพิพาททางสัญญาดังกล่าวจะต้องเข้าสู่การพิจารณาและวินิจฉัยคดีโดยศาลเท่านั้น ย่อมมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ลงทุน การเจรจาทางการค้า การจัดทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนกับต่างประเทศ และการพัฒนาระบบอนุญาโตตุลาการในประเทศไทย

6. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการ

ปัญหาการที่หน่วยงานของรัฐหลายแห่งต้องตกเป็นฝ่ายแพ้คดีในชั้น อนุญาโตตุลาการ มิได้มีสาเหตุมาจากบทบัญญัติมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2544 ที่บัญญัติให้คู่สัญญาอาจตกลงให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทได้ แต่ปัญหาดังกล่าวว่าจะมีสาเหตุมาจากขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

6.1 ปัญหาการจัดทำสัญญา

(1) หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้จัดทำสัญญาไม่มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทั้งในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของสัญญาด้านเทคนิคการเขียนสัญญา และในด้านเนื้อหาสาระของสัญญา จึงร่างสัญญาที่ทำให้หน่วยงานของรัฐเสียเปรียบ ทั้ง ๆ ที่ในกรณีที่เป็นสัญญาทางปกครองนั้น ตามหลักของสัญญาทางปกครอง หน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดรายละเอียดของสัญญาที่ทำให้หน่วยงานของรัฐได้เปรียบเอกชนได้

(2) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการทำสัญญาร่วมลงทุนกับเอกชนมีพฤติการณ์ฉ้อฉล เอื้อประโยชน์แก่เอกชน เช่น กรณีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7277/2549 (ระหว่างบิลฟิงเกอร์ เบอร์เกอร์ เอจีกับพวก ผู้ร้อง กับ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ผู้คัดค้าน) ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ลงนามในสัญญาดังกล่าวโดยปิดบัง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการส่งมอบพื้นที่ และในขณะลงนามไม่มีการว่าจ้างวิศวกรที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติ ด้านวิศวกรรมในการก่อสร้างจนเป็นเหตุให้ถูกผู้ร่อนนำไปใช้เป็นข้ออ้างในการขยายระยะเวลาและเรียกวงค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ในเวลาต่อมา เป็นต้น

6.2 ปัญหาการบริหารสัญญา

มีสาเหตุจากหลายประการ เช่น การแก้ไขเปลี่ยนแปลงงาน การส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างล่าช้า การออกแบบผิด การอนุมัติล่าช้า ขาดการประสานงานที่ดีของฝ่ายต่าง ๆ เหตุสุดวิสัย สภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย การหยุดงานและการขาดแคลนแรงงานหรือวัสดุ เป็นต้น

6.3 ปัญหาการตั้งอนุญาโตตุลาการ

อนุญาโตตุลาการซึ่งจะทำหน้าที่ในการระงับข้อพิพาททางสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับ เอกชน นอกจากต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่กำลังมีข้อพิพาทนั้นแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับหลักกฎหมายปกครองในกรณีที่เป็นสัญญาทางปกครอง แต่ปรากฏว่าในการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการในกรณี พิพาทที่ผ่านมา นั้น ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งมักจะไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายเอกชน ไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านกฎหมายมหาชน จึงไม่สามารถชี้ขาดข้อพิพาทได้ถูกต้องตามหลักกฎหมายปกครองเหมือนกับการวินิจฉัยโดย ศาลปกครอง

ดังนั้น อาจสรุปสาเหตุที่หน่วยงานของรัฐตกเป็นฝ่ายแพ้คดีในชั้นการพิจารณาของ อนุญาโตตุลาการ ได้ว่า เกิดจากปัญหาการจัดทำสัญญาปัญหาการบริหารสัญญา และปัญหาการ ตั้งอนุญาโตตุลาการ ไม่ได้เกิดจากระบบอนุญาโตตุลาการซึ่งมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกว่าการดำเนินคดีใน ศาล ซึ่งปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้โดยทางการบริหารงานของหน่วยงานต่าง ๆ นั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้อง แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ตามร่างกฎหมายที่กระทรวงยุติธรรม เสนอแก้ไข

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ในชั้นการตรวจพิจารณาร่างสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนนั้น หน่วยงาน ของรัฐควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) ในกรณีร่างสัญญาสัมปทานหรือร่างสัญญาที่หน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นและให้เกิดความรอบคอบในการจัดทำร่างสัญญา ก็ควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในพื้นที่ปฏิบัติการตามร่างสัญญานั้น เข้าร่วมกันเป็นคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างสัญญา เพื่อให้ความคิดเห็น เกี่ยวกับอุปสรรคต่าง ๆ ในพื้นที่ที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างดำเนินการตามสัญญาและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติตาม ข้อสัญญา พร้อมทั้งหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นร่วมกับคู่สัญญา เช่น ปัญหาการส่งมอบพื้นที่เพื่อดำเนินการ ตามสัญญาล่าช้าจากสาเหตุต่าง ๆ การยื่นแบบและอนุมัติแบบล่าช้า หรือการประท้วงต่อต้านของประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวมิให้เกิดเป็นข้อพิพาทต่อไป

(2) ในข้อสัญญาควรกำหนดให้มีวิธีการระงับข้อพิพาทเบื้องต้นขึ้นในหน่วยงานเจ้าของ โครงการเสียก่อนที่จะเสนอข้อพิพาทนั้นต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดอันได้แก่ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (Mediation) โดยมีบุคคลที่สามที่มีความเป็นกลางให้การช่วยเหลือคู่สัญญาในการหาทางออกของปัญหาความขัดแย้ง โดยคู่สัญญาจะเป็น ผู้พิจารณาตัดสินใจในการบรรลุข้อตกลงร่วมกันเพื่อระงับข้อพิพาทนั่นเอง ซึ่งการระงับข้อพิพาทโดยการไกล่เกลี่ยนี้ จะ ทำให้คู่สัญญาแต่ละฝ่ายได้มีโอกาสรับทราบถึงข้อโต้แย้ง ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามสัญญา เช่น การแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบก่อสร้าง การตีความในข้อสัญญา หรือเหตุสุดวิสัย เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ปัญหาข้อพิพาทดังกล่าว ได้รับการแก้ไขและหาทางออกร่วมกันโดยเร็ว

7.2 การบริหารสัญญา

(1) ควรจัดให้มีหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อสัญญา เพื่อให้การปฏิบัติตามข้อสัญญามีความต่อเนื่องและถูกต้องตามสัญญา

(2) เมื่อพบการปฏิบัติไม่เป็นไปตามสัญญา หรือมีความล่าช้าในการดำเนินงานให้รีบแจ้ง คู่สัญญาทราบ เพื่อเป็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาและระงับข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้นต่อไป

7.3 การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อทำหน้าที่ อนุญาตตุลาการ นอกจากต้องมีความเป็นกลางและเป็นอิสระตามมาตรา 19 แล้ว ความรอบรู้และความเชี่ยวชาญในสัญญาภาครัฐของผู้ทำหน้าที่ อนุญาตตุลาการ ถือเป็นสิ่งสำคัญในกรณีที่เป็นสัญญาทางปกครอง จึงควรกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ทำหน้าที่ อนุญาตตุลาการ ไว้ในสัญญาอนุญาตตุลาการ หรือทำการแต่งตั้งบุคคลที่มีประสบการณ์ในการพิจารณาคดีปกครอง หรือพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือทำการสอนวิชากฎหมายมหาชนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเป็น อนุญาตตุลาการ เป็นต้น

7.4 การแก้ไขปัญหาการใช้วิธีการอนุญาตตุลาการในสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับ เอกชน อาจกระทำโดยอาศัยมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งวิธีการนี้ก็มีการใช้กันในบางประเทศ เช่น ราชอาณาจักรซาอุดี-อาระเบีย สหพันธรัฐรัสเซีย และยูเครน การที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 เรื่อง การทำสัญญาระหว่างรัฐ กับ เอกชน กำหนดว่า “1. สัญญาทุกประเภทที่หน่วยงานของรัฐทำกับเอกชนในไทยหรือต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นสัญญา ทางการปกครองหรือไม่ ไม่ควรเขียนผูกมัดในสัญญาให้มอบข้อพิพาทให้คณะอนุญาตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด แต่หากมีปัญหา หรือความจำเป็นหรือเป็นข้อเรียกร้องของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เป็น ราย ๆ ไป” ทั้งนี้ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อพันธกรณีประเทศไทยต้องปฏิบัติตามอนุสัญญา หรือความตกลงต่าง ๆ กับนานาประเทศ เช่น สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน (BIT) หรือ ข้อตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรี (FTA) หรือกรณีข้อสัญญาอนุญาตตุลาการเป็นเงื่อนไขสำคัญในการกู้ยืมเงินของ สถาบันการเงินต่าง ๆ รวมตลอดถึงแหล่งเงินทุนจากองค์กรช่วยเหลือรายใหญ่ รวมถึงปัญหาอื่นใดที่จะตามมาในภายหลัง นั้น หน่วยงานของรัฐจึงอาจนำประเด็นปัญหาหรือความจำเป็นหรือข้อเรียกร้องของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ นั้น เสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ได้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะได้ตรวจสอบถึงความเหมาะสมของสัญญาได้ ด้วย

4. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ที่สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภา ผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

- กำหนดให้จัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นหน่วยงานกลางตามมาตรา 69 แห่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยมีวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด และให้สถาบันมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่า ด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น และให้สถาบันมีอำนาจกระทำกิจการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ (ร่างมาตรา 5 ร่างมาตรา 6 และร่างมาตรา 8)
- กำหนดให้ทุนและทรัพย์สินของสถาบันประกอบด้วย เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา 42 เงิน ที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม และเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี เป็นต้น และให้รายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ นำต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา 9 และร่างมาตรา 10)
- กำหนดให้มีคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งคณะ รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนด กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนหกคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน โดยมีผู้อำนวยการสถาบันฯ เป็นกรรมการและเลขานุการ กำหนดคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา 13 ถึง ร่างมาตรา 18)
- กำหนดให้มีผู้อำนวยการสถาบันฯ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามที่กำหนด กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสถาบันฯ (ร่างมาตรา 22 – ร่างมาตรา 25 และร่างมาตรา 27)

5. กำหนดให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด และให้กองทุนประกอบด้วยเงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิมเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี เงินที่ได้รับจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม และเงินค่าสัมปทานและผลกำไรที่ได้จากการดำเนินการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมตามที่ได้รับจัดสรรตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรี เป็นต้น โดยให้เงินและทรัพย์สินของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา 34 – ร่างมาตรา 36)

6. กำหนดให้การจัดสรรเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของกองทุนเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ร่างมาตรา 37)

7. กำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุนประกอบด้วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน ผู้แทนส่วนราชการเป็นกรรมการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ (ร่างมาตรา 38 และร่างมาตรา 39)

8. กำหนดบทบาทเฉพาะกาลเกี่ยวกับการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ วาระเริ่มแรกของคณะกรรมการฯ ผู้อำนวยการสถาบันฯ และการโอนข้าราชการและลูกจ้างไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันฯ (ร่างมาตรา 42 ถึงร่างมาตรา 45)

5. เรื่อง ร่าง ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อชุมชน อย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อชุมชน อย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553 ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2553 (นัดพิเศษ) เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2553 ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้ และให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าไปพิจารณาว่า จะสามารถออกประกาศในเรื่องการให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะผู้ชำนาญการมีอำนาจกำหนดเขตพื้นที่ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก อุทยานแห่งชาติ หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นเขตพื้นที่ที่โครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งดำเนินการในพื้นที่ดังกล่าวต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้หรือไม่

สาระสำคัญของร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อชุมชน อย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553 มีดังนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (upstream petrochemical industry)” และ “อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (intermediate petrochemical industry)” ให้ใช้ตามคำจำกัดความตามนิยามของสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย

“สารก่อมะเร็งกลุ่ม 1” หมายความว่า บัญชีรายชื่อสารก่อมะเร็งกลุ่ม 1 ตามประกาศของ International Agency for Research on Cancer (IARC)

“สารก่อมะเร็งกลุ่ม 2 A” หมายความว่า บัญชีรายชื่อสารก่อมะเร็งกลุ่ม 2 A ตามประกาศของ International Agency for Research on Cancer (IARC)

ข้อ 2 ให้กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 3 โครงการหรือกิจการตามข้อ 2 ให้หมายความรวมถึงโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือโครงการร่วมกับเอกชน ทั้งที่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และโครงการหรือกิจการซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายด้วย

ข้อ 4 การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการหรือกิจการตามข้อ 2 ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2552 ทั้งนี้ การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น ต้องจัดทำโดยผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ 5 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เอกสารแนบท้ายประกาศ

1. กรณีโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือโครงการร่วมกับเอกชน ซึ่งต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอรายงานในชั้นขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี
2. กรณีโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอรายงานในชั้นขออนุมัติโครงการ หรือขออนุมัติงบประมาณ หรือก่อนดำเนินการก่อสร้าง แล้วแต่กรณี
3. กรณีโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายให้เสนอรายงานตามท้ายตารางนี้

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
1	การถมทะเล หรือทะเลสาบ นอกแนวเขตชายฝั่งเดิม ยกเว้นการถมทะเลที่เป็นการฟื้นฟูสภาพชายหาด	ตั้งแต่ 300 ไร่ ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ
2	การทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ดังต่อไปนี้		
	2.1 เหมืองแร่ใต้ดิน เฉพาะที่ออกแบบให้โครงสร้างมีการยุบตัวภายหลังการทำเหมือง โดยไม่มีค้ำยันและไม่มีการใช้ค้ำยันวัสดุทดแทนเพื่อป้องกันการยุบตัว	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	2.2 เหมืองแร่ตะกั่ว เหมืองแร่สังกะสี หรือเหมืองแร่โลหะอื่นที่ใช้ไซยาไนด์หรือปรอทหรือตะกั่วในเตรต ในกระบวนการผลิต หรือเหมืองแร่โลหะอื่นที่มีอาร์เซนไพไรต์ (arsenopyrite) เป็นแร่ประกอบ (associated mineral)	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	2.3 เหมืองแร่ถ่านหิน เฉพาะที่มีการลำเลียงแร่ถ่านหินออกนอกพื้นที่โครงการด้วยรถยนต์	ขนาดตั้งแต่ 200,000 ตัน/เดือน หรือตั้งแต่ 2,400,000 ตัน/ปี ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	2.4 เหมืองแร่ในทะเล	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
3	นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม หรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้		
	3.1 นิคมอุตสาหกรรม หรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ตาม 4 หรืออุตสาหกรรมถลุงแร่เหล็กตาม 5.1 หรือ 5.2 แล้วแต่กรณี มากกว่า 1 โรงงานขึ้นไป	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	3.2 นิคมอุตสาหกรรม หรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ที่มีการขยายพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรม ปิโตรเคมีตาม 4 หรืออุตสาหกรรมกลู่งแร่เหล็ก ตาม 5.1 หรือ 5.2	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ
4	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ดังต่อไปนี้		
	4.1 อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (upstream petrochemical industry)	ทุกขนาด หรือที่มีการขยายกำลังการผลิตตั้งแต่ร้อยละ 35 ของกำลังการผลิตเดิมขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ หรือในชั้นขอขยายแล้วแต่กรณี
	4.2 อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (intermediate petrochemical industry) ดังต่อไปนี้		
	4.2.1 อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (intermediate petrochemical industry) ที่ผลิตสารเคมี หรือใช้วัตถุดิบที่เป็นสารเคมี ซึ่งเป็นสารกลุ่ม 1	ขนาดกำลังการผลิต 100 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือที่มีการขยายขนาดกำลังการผลิตรวมกันแล้วมากกว่า 100 ตัน/วันขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ หรือในชั้นขอขยาย แล้วแต่กรณี
	4.2.2 อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (intermediate petrochemical industry) ที่ผลิตสารเคมี หรือใช้วัตถุดิบที่เป็นสารเคมี ซึ่งเป็นสารกลุ่ม 2A	ขนาดกำลังการผลิต 700 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือที่มีการขยายขนาดกำลังการผลิตรวมกันแล้วมากกว่า 700 ตัน/วัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ หรือในชั้นขอขยาย แล้วแต่กรณี
5	อุตสาหกรรมกลู่งแร่ หรือหลอมโลหะ ดังต่อไปนี้		
	5.1 อุตสาหกรรมกลู่งแร่เหล็ก	ที่มีปริมาณแร่ป้อน (input) เข้าสู่กระบวนการผลิตตั้งแต่ 5,000 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือที่มีปริมาณแร่ป้อน (input) เข้าสู่กระบวนการผลิตรวมกันตั้งแต่ 5,000 ตัน/วัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ หรือในชั้นขอขยาย แล้วแต่กรณี
	5.2 อุตสาหกรรมกลู่งแร่เหล็กที่มีการผลิตถ่าน coke หรือ ที่มีกระบวนการ sintering	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	5.3 อุตสาหกรรมถลุงแร่ ทองแดง ทองคำ หรือสังกะสี	ที่มีปริมาณแร่ป้อน(input) เข้าสู่กระบวนการผลิตตั้งแต่ 1,000ตัน/วัน ขึ้นไป หรือที่มีปริมาณแร่ป้อน(input) เข้าสู่กระบวนการผลิตรวมกัน ตั้งแต่ 1,000 ตัน/วัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ หรือในชั้นขอขยายแล้วแต่กรณี
	5.4 อุตสาหกรรมถลุงแร่ตะกั่ว	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี
	5.5 อุตสาหกรรมหลอมโลหะ (ยกเว้นเหล็ก และอลูมิเนียม)	ขนาดกำลังการผลิต (output) ตั้งแต่ 50 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือมีกำลังการผลิตรวมกันตั้งแต่ 50ตัน/วัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ หรือในชั้นขอขยายแล้วแต่กรณี
	5.6 อุตสาหกรรมหลอมตะกั่ว	ขนาดกำลังการผลิต(output) ตั้งแต่ 10 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือมีกำลังการผลิต รวมกัน ตั้งแต่10 ตัน/วัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ หรือในชั้นขอขยายแล้วแต่กรณี
6	การผลิต กำจัด หรือปรับแต่งสารกัมมันตรังสี	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตอนุญาตประกอบกิจการ
7	โรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวมหรือโรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีการเผาหรือฝังกลบของเสียอันตราย ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ยกเว้นการเผาในหม้อเผาซิเมนต์ที่ใช้ของเสียอันตรายเป็นเชื้อเพลิงทดแทน หรือใช้เป็นเชื้อเพลิงเสริม	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี
8	โครงการระบบขนส่งทางอากาศ	ที่มีการก่อสร้าง ขยาย หรือเพิ่มทางวิ่งของอากาศยาน ตั้งแต่ 3,000 เมตรขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ
9	ท่าเทียบเรือ	1) ที่มีความยาวหน้าท่า (berth length) ตั้งแต่ 300 เมตรขึ้นไป หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตรขึ้นไป ยกเว้นท่าเทียบเรือโดยสารหรือท่าเทียบเรือสินค้าเพื่อการอุปโภคและบริโภคหรือท่า	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
		<p>เทียบเรือสำราญและกีฬา</p> <p>2) ที่มีการขุดลอกร่องน้ำ ตั้งแต่ 100,000 ตารางเมตร ขึ้นไป ยกเว้น ทำเทียบเรือโดยสารหรือ ทำเทียบเรือสินค้าเพื่อการอุปโภคและบริโภค หรือ ทำเทียบเรือสำราญและกีฬา</p> <p>3) ที่มีการขนถ่ายขี้ตูด อัตรายหรือกากของเสีย อัตรายซึ่งเป็นสาถ่อมะเร็ง กลุ่ม 1 มีปริมาณรวมกัน ตั้งแต่ 25,000 ตัน/เดือน ขึ้นไป หรือมีปริมาณรวมกันทั้งปีตั้งแต่ 250,000 ตัน/ปี ขึ้นไป</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ</p>
10	เขื่อนเก็บกักน้ำ หรืออ่างเก็บน้ำ	<p>1) ที่มีปริมาตรเก็บกักน้ำ ตั้งแต่ 100 ล้าน ลูกบาศก์ เมตรขึ้นไป หรือ</p> <p>2) ที่มีพื้นที่เก็บกักน้ำ ตั้งแต่ 15 ตารางกิโลเมตรขึ้นไป</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ</p>
11	<p>โรงไฟฟ้าพลังความร้อน ดังต่อไปนี้</p> <p>11.1 โรงไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง</p> <p>11.2 โรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล</p> <p>11.3 โรงไฟฟ้าที่ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นระบบพลังความร้อนร่วมชนิด combined cycle หรือ cogeneration</p>	<p>ขนาดกำลังผลิต กระแสไฟฟารวม ตั้งแต่ 100 เมกกะวัตต์ ขึ้นไป</p> <p>ขนาดกำลังผลิต กระแสไฟฟารวม ตั้งแต่ 150 เมกกะวัตต์ ขึ้นไป</p> <p>ขนาดกำลังผลิต กระแสไฟฟารวม ตั้งแต่ 3,000 เมกกะวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาต ก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาต ก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี</p> <p>ให้เสนอในชั้นขออนุญาต ก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี</p>
	11.4 โรงไฟฟ้านิวเคลียร์	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาต ก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี

6. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติร่างกฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร พ.ศ. ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยรับข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงคมนาคมเสนอว่า กฎกระทรวงกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารของผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. 2548 ออกตามความในมาตรา 5 (15/1) และมาตรา 57 ข (7) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ได้กำหนดข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะเท่านั้น แต่ไม่มีข้อกำหนดสำหรับรถยนต์ประเภทอื่นได้แก่รถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการ รถยนต์ที่ใช้ในการรับจ้างรับส่งนักเรียน จึงสมควรกำหนดข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารให้ครอบคลุมถึงรถประเภทอื่นนอกจากรถจักรยานยนต์สาธารณะ โดยยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารของผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. 2548 และยกร่างกฎกระทรวงขึ้นใหม่ เพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการโดยสารรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการ รถยนต์ที่ใช้ในการรับจ้างรับส่งนักเรียนและรถจักรยานยนต์สาธารณะ

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

- ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารของผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. 2548 (ร่างข้อ 1)
- กำหนดบทนิยาม “การรับจ้างรับส่งนักเรียน ” หมายความว่า การใช้รถยนต์เพื่อรับจ้างรับส่งนักเรียน ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน (ร่างข้อ 2)
- กำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะและรถยนต์บริการ เช่น ในกรณีเป็นรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดหรือใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นเชื้อเพลิงต้องใช้รถที่ผ่านการตรวจและทดสอบส่วนควบและอุปกรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด ต้องไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยผู้ขับรถไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น (ร่างข้อ 3)
- กำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ เช่น ต้องมีหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตรายในขณะโดยสารไว้สำหรับให้คนโดยสารสวมในขณะโดยสาร ต้องไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องมือหรืออุปกรณ์สื่อสารอื่นใดในขณะขับรถรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร เป็นต้น (ร่างข้อ 4)
- กำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับผู้ขับรถยนต์รับจ้างรับส่งนักเรียน เช่น ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะหรือใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคลที่ได้รับอนุญาตมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี ต้องมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถและต้องมีผู้ควบคุมดูแลนักเรียนซึ่งมีอายุไม่น้อยกว่า 18 ปีประจำอยู่ในรถตลอดเวลาที่ใช้รับส่งนักเรียน เป็นต้น (ร่างข้อ 5)

เศรษฐกิจ

7. เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการโครงการจัดการเพลิงแบริ่งมันสำปะหลัง ระยะที่ 2

คณะรัฐมนตรีพิจารณาการขออนุมัติดำเนินการโครงการจัดการเพลิงแบริ่งมันสำปะหลัง ระยะที่ 2 ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ แล้วมีมติดังนี้

- อนุมัติดำเนินงานโครงการจัดการเพลิงแบริ่งมันสำปะหลัง ระยะที่ 2 และให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมส่งเสริมการเกษตรเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ โดยให้ กษ. รับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ที่เห็นควรให้เร่งจัดทำแผนการดำเนินงาน และการเตรียมความพร้อมให้ชัดเจนและตรวจสอบได้ ตั้งแต่การประชาสัมพันธ์ การเตรียมบุคลากร การให้ความรู้แก่เกษตรกร และการผลิตขยายพ่อแม่พันธุ์หลักแทนเบียน รวมทั้งมีการติดตามการดำเนินงาน และเฝ้าระวังการระบาดของต่อเนือง เพื่อให้ช่วยเหลือเกษตรกรที่เดือดร้อนได้ทันกับกรอบระยะเวลาดำเนินงานที่กำหนด ตลอดจนเร่งทำการวิจัยพัฒนาพันธุ์ที่ต้านทานเพลิงแบริ่งโดยเร็วต่อไป ไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

2. อนุมัติให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 13,579,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินโครงการฯ ในระหว่างเดือนกันยายน – ตุลาคม 2553 ทั้งนี้ ให้กรมส่งเสริมการเกษตรขอทำความเข้าใจความตกลงกับสำนักงานงบประมาณต่อไป ซึ่งเป็นไปตามความเห็นชอบสำนักงานงบประมาณ

8. เรื่อง การดำเนินการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิการบินในช่วงฤดูหนาว

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) ดำเนินการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินกิจการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตามเส้นเสียงฤดูหนาว โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ เช่นเดียวกับเส้นเสียงฤดูร้อนที่ ทอท. ได้ถือปฏิบัติ ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ ทั้งนี้ ให้กระทรวงคมนาคม บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้รับความเห็นและข้อสังเกตของกระทรวงการคลัง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอตามที่ได้รับรายงานจาก ทอท. ว่า

1. เนื่องจากลักษณะการบินของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมี 2 ลักษณะ คือ ช่วงฤดูร้อน (เป็นกรณีการบินลงที่ปลายทางวิ่งด้านทิศเหนือและบินขึ้นที่ปลายทางวิ่งด้านทิศใต้) และช่วงฤดูหนาว (เป็นกรณีการบินลงที่ปลายทางวิ่งด้านทิศใต้และบินขึ้นที่ปลายทางวิ่งด้านทิศเหนือ) การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550 และวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552 ครอบคลุมเฉพาะกรณีการบินช่วงฤดูร้อนที่ใช้ทางวิ่งที่ 1 และ 2 เต็มความสามารถสูงสุดของจำนวน 76 เที่ยวบินต่อชั่วโมง เฉพาะการบินลงที่ปลายทางวิ่งฝั่งตะวันตกด้านทิศเหนือ ร้อยละ 80 ของเที่ยวบินทั้งหมด และการบินลงที่ปลายทางวิ่งฝั่งตะวันออกด้านทิศเหนือร้อยละ 20 ของเที่ยวบินทั้งหมด (เส้นเสียงฤดูร้อน) ซึ่งมีผลทำให้การแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงไม่ครอบคลุมอาคารและสิ่งปลูกสร้างตามแผนที่เส้นเสียงช่วงฤดูหนาว ซึ่งผู้ได้รับผลกระทบได้ขอให้ทบวงมติคณะรัฐมนตรีเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ที่ได้รับผลกระทบด้วย

2. หลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550

2.1 ภายหลังที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550 ทอท. ได้ดำเนินการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ NEF >40 โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีการหักค่าเสื่อมราคาและบวกเพิ่มค่าการตลาดแต่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ยอมรับราคา ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดราคาอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานมีความเหมาะสมเป็นธรรมและมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องรองรับ คณะกรรมการทอท. จึงได้มีมติเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2550 ให้มีการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์โดยเทียบเคียงกับแนวทางการกำหนดค่าเสียหายที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามกฎหมาย

2.2 ทอท. ได้รับความเห็นชอบแนวทางการชดเชยผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดังนี้

2.2.1 ในการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2552 เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2553 ที่ประชุมมีมติอนุมัติแนวทางการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552

2.2.2 ในการประชุมคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานชดเชยผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2553 คณะอนุกรรมการฯ มีข้อสังเกตในเรื่องหลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการทอท. ว่าควรให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง โดยวิธีเทียบเคียงแนวทางการกำหนดค่าทดแทนความเสียหายที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามกฎหมายที่ได้ดำเนินการมาแล้ว เนื่องจากหากมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์วิธีการประเมินราคาจากที่ได้ดำเนินการมาแล้วอาจเกิดผลกระทบ คือ

(1) กลุ่มที่ยอมรับราคา และ ทอท. ได้ซื้อขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไปแล้ว

(2) กลุ่มที่ยอมรับราคา และอยู่ระหว่างการดำเนินการซื้อขายต้องประเมินราคาใหม่ทั้งหมด ซึ่งจะมีผลทำให้การดำเนินงานล่าช้า

(3) การประเมินราคาที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง โดยวิธีเทียบเคียงแนวทางการกำหนดค่าทดแทนความเสียหายที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ เป็นวิธีการที่เป็นธรรมและทำให้ผู้ปฏิบัติมีกรอบการทำงานที่ชัดเจน

2.2.3 ในการประชุมคณะกรรมการ ทอท.เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพื้นที่ NEF >40 กรณีขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาโดยวิธีเทียบเคียงแนวทางการกำหนดค่าทดแทนความเสียหายที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามกฎหมาย

9. เรื่อง การจำแนกประเภทที่ดินจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดนครราชสีมา (ขอเปลี่ยนแปลงมติคณะรัฐมนตรีเดิมเฉพาะแห่ง)

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกำหนดการจำแนกประเภทที่ดินจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดนครราชสีมา (ขอเปลี่ยนแปลงมติคณะรัฐมนตรีเดิมเฉพาะแห่ง) ตามมติคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ครั้งที่ 4/2553 เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ดังนี้

1. การจำแนกประเภทที่ดินพื้นที่ “ป่าแม่ฮอน” จังหวัดเชียงใหม่ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2536 ใหม่ ดังนี้

1.1 รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม เนื้อที่ประมาณ 250 ไร่ (แปลงปลูกป่าปี 2537)

1.2 จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อมอบเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น เนื้อที่ประมาณ 660 ไร่ จำนวน 106 แปลง

2. การจำแนกประเภทพื้นที่ “ป่าโครงการรถไฟมวกเหล็ก” จังหวัดนครราชสีมา ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2506 ใหม่ ดังนี้

2.1 รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม เนื้อที่ประมาณ 408 ไร่ และมอบให้กรมป่าไม้รับไปดำเนินการ

2.2 จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น เนื้อที่ประมาณ 4,549 ไร่ และมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) รับไปดำเนินการตามแนวทางมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2530 ประกอบกับในพื้นที่อำเภอปากช่องได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดินทั้งอำเภอแล้ว เมื่อ พ.ศ. 2534

ทั้งนี้ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) รายงานว่า

1. ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (21 มิถุนายน 2509 และ 15 เมษายน 2536) เห็นชอบให้ “ป่าแม่ฮอน” เป็นป่าไม้ถาวร และต่อมาได้จำแนกพื้นที่บางส่วนป่าแม่ฮอนออกจากการเป็นป่าไม้ถาวร นั้น

1.1 ปี 2548 ราษฎรได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่เพื่อแก้ปัญหาพื้นที่ทำกิน ซึ่งจากการสำรวจพบว่าพื้นที่ดังกล่าวอยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ “ป่าแม่ฮอน” แต่อยู่ในพื้นที่ที่มติคณะรัฐมนตรีให้รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวร และมีพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ปลูกป่า ปี 2537 แปลง 1 เนื้อที่ 250 ไร่ จังหวัดเชียงใหม่ จึงมีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 6 ขอให้พิจารณาดำเนินการหาแนวทางแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของราษฎรตามอำนาจหน้าที่

1.2 ในการประชุมคณะกรรมการจำแนกประเภทที่ดินประจำจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ 1/2550 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2550 ที่ประชุมได้มีมติให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาที่ดินพิจารณารายพื้นที่สำรวจเฉพาะพื้นที่ป่าไม้ถาวรนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ 660 ไร่ เพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น ส่วนพื้นที่แปลงปลูกป่า ปี 2537 เนื้อที่ประมาณ 250 ไร่ ให้เก็บไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม

1.3 ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551 ประกาศใช้ คณะอนุกรรมการจำแนกประเภทที่ดินประจำจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2550 ยังไม่ได้มีมติที่ประชุม (ข้อ 1.2) เสนอคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ฝ่ายเลขานุการ คณะอนุกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเชียงใหม่จึงได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2553 ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะอนุกรรมการจำแนกประเภทที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ได้เคยพิจารณาไว้เดิม (ข้อ 1.2) ดังนี้

1.3.1 ให้รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม เนื้อที่ประมาณ 250 ไร่ (แปลงปลูกป่าปี 2537)

1.3.2 ให้จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น เนื้อที่ประมาณ 660 ไร่ จำนวน 106 แปลง

1.4 คณะกรรมการพัฒนาที่ดินได้ประชุมครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2553 มีมติเห็นชอบตามผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ (ข้อ 1.3)

2. **สำหรับป่าโครงการรถไฟมวกเหล็ก จังหวัดนครราชสีมา** ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (12 พฤศจิกายน 2506 และ 3 มีนาคม 2530) นั้น

2.1 เนื่องจากความคลาดเคลื่อนของระบบการทำแผนที่และการถ่ายทอดแนวเขตจากแผนที่มาตรฐานส่วน 1 : 50,000 สู่ระวางรูปถ่ายทางอากาศ มาตรฐานส่วน 1 : 4,000 ซึ่งได้มีการตรวจและรับรองแนวเขตตามอำนาจหน้าที่แล้วทำให้ยังมีพื้นที่ป่าไม้ถาวรนอกเขตป่าสงวนฯ บางส่วนไม่ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาที่ดินราษฎรในพื้นที่ดังกล่าวจึงได้ร้องต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองน้ำแดงว่าได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้

2.2 กรมพัฒนาที่ดินจึงได้ตั้งคณะทำงานอันประกอบด้วยหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดนครราชสีมา เพื่อพิจารณาตามแนวทางของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2540

2.3 ในการประชุมคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดนครราชสีมาเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2553 ได้มีมติเห็นชอบการจำแนกประเภทที่ดิน จำนวน 64 แปลง เนื้อที่ประมาณ 4,957 ไร่ ดังนี้

2.3.1 รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม เนื้อที่ประมาณ 408 ไร่ (เฉพาะส่วนที่ยังมีสภาพเป็นป่าไม้และเป็นพื้นที่ป่ารอสภาพฟื้นฟู)

2.3.2 จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น 4,549 ไร่ เนื่องจากได้มีราษฎรเข้าทำการถือครองและใช้ประโยชน์ทั้งหมดแล้ว และให้จัดส่งมติที่ประชุมให้คณะกรรมการพัฒนาที่ดินพิจารณาตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2540 ต่อไป

2.4 ในการประชุมคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2553 ได้มีมติเห็นชอบผลตามการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดนครราชสีมา (ข้อ 2.3)

3. กษ.พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรและการรักษาพื้นที่ป่าไม้ของชาติ รวมทั้งเป็นไปตามมติคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจึงจำเป็นต้องนำเรื่องเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่อให้รักษาพื้นที่ที่ยังมีสภาพเป็นป่าไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิมและจำแนกพื้นที่ที่ไม่มีสภาพเป็นป่าเหลืออยู่และมีราษฎรเข้าถือครองและทำประโยชน์แล้วออกจากเขตป่าไม้ถาวรเพื่อให้เป็นที่ทำกินของราษฎรหรือเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นให้เป็นการถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย

10. เรื่อง การจำหน่ายหลักทรัพย์เพื่อนำเงินมาซื้อหุ้นตามแผนของกระทรวงการคลัง [กรณีบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)]

คณะรัฐมนตรีอนุมัติในหลักการให้กระทรวงการคลังจำหน่ายหุ้นบริษัท เอสไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (บมจ. เอสไอ) ให้แก่กองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง ภายใต้ข้อตกลงเดียวกับกองหลักทรัพย์เดิมที่กระทรวงการคลังได้จำหน่ายให้กองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง เพื่อให้ได้เงินภายในวงเงินไม่เกิน 1,700 ล้านบาท โดยให้กระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณากำหนดจำนวน ราคา และหลักเกณฑ์ในการจำหน่ายหุ้น บมจ.เอสไอ ดังกล่าวต่อไป และให้นำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหุ้น บมจ.เอสไอ เข้าบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อหุ้นเพื่อนำไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) (บกท.) ต่อไป ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลังรับความเห็นของสำนักงานประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปประกอบการพิจารณาด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการคลัง (กค.) รายงานว่า

1. ปัจจุบัน บกท.มีแผนจะเพิ่มทุนจำนวน 15,000 – 20,000 ล้านบาท ในเดือนกันยายน 2553 เพื่อให้ บกท. มีปริมาณเงินทุนที่เพียงพอต่อการลงทุนและมีปริมาณเงินสดที่เพียงพอต่อการดำเนินงานของ บกท. ในอนาคต เพื่อให้ บกท. มีความสามารถในการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวและไม่ประสบปัญหาสภาพคล่อง หากมีเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้นอีก ซึ่งที่ประชุมใหญ่สามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2553 ได้มีมติเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2553 ดังนี้

1.1 อนุมัติการเพิ่มทุนจดทะเบียนของ บกท. จาก 16,989,009,500 บาท เป็น 26,989,009,500 บาท

1.2 อนุมัติจัดสรรและเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวนไม่เกิน 1,000 ล้านหุ้น มูลค่าหุ้นที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาท ต่อประชาชน

1.3 อนุมัติการมอบหมายอำนาจให้คณะกรรมการ บกท.หรือบุคคลที่คณะกรรมการ บกท. มอบหมายในการจัดสรรและเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อ กค. เพื่อให้ กค.ถือหุ้นในสัดส่วนประมาณร้อยละ 51.03 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของ บกท. ภายหลังการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุน ซึ่งปัจจุบัน กค.ถือหุ้น บกท.จำนวน 866,997,841 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 10 บาท เป็นเงิน 8,669,978,410 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 51.03 ของทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระแล้ว และเพื่อรักษาสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว กค.จะต้องเตรียมเงินเพื่อใช้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุนประมาณ 7,655 – 10,200 ล้านบาท

2. สำหรับเงินที่ใช้ในการซื้อหุ้นเพิ่มทุน บกท.ของ กค.จะใช้เงินจากบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อหุ้น แต่เนื่องจากเงินในบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อหุ้นมียอดเงินคงเหลือไม่เพียงพอในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนตามสัดส่วนของ กค. (ณ วันที่ 6 สิงหาคม 2553 มียอดเงินคงเหลือ 6,433,067,333.04 บาท) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องขายหลักทรัพย์ที่ กค.ถืออยู่เพื่อนำเงินไปชำระค่าหุ้นรายการดังกล่าวภายในวงเงินไม่เกิน 1,700 ล้านบาท โดยจะนำเข้าบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อหุ้นซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 24 วรรคสี่ (4) และวรรคห้า ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหุ้นไปซื้อหุ้นนิติบุคคลอื่นโดยไม่ต้องนำส่งคลัง

3. สำหรับหุ้นที่ กค.จะจำหน่ายเพื่อนำเงินมาชำระค่าหุ้นเพิ่มทุน บกท.นั้น ต้องเป็นหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องและสามารถจำหน่ายได้ ซึ่งได้แก่ หุ้น บมจ.เอสซี แต่เนื่องจากจำนวนหุ้นที่ กค. จะจำหน่ายมีปริมาณและมูลค่ามาก การจำหน่ายหลักทรัพย์ผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องทยอยจำหน่ายซึ่งจะใช้เวลาและอาจมีผลกระทบต่อตลาดโดยรวม ดังนั้น ในหลักการเห็นสมควรจำหน่ายหุ้น บมจ.เอสซี ตรงให้กองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง ภายใต้ข้อตกลงเดียวกับกองทุนวายุภักษ์เดิมที่ กค.ได้จำหน่ายให้กองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง เมื่อครั้งเริ่มจัดตั้งกองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง เมื่อปี 2546 ซึ่ง กค.สามารถซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวคืนได้เมื่อสิ้นสุดโครงการในปี 2556 ทั้งนี้ การจำหน่ายหุ้น บมจ.เอสซี ดังกล่าว กค.จะเป็นผู้พิจารณากำหนดจำนวน ราคา และหลักเกณฑ์ ในการจำหน่ายหุ้น บมจ. เอสซี ดังกล่าวต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อรัฐและไม่กระทบต่อราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สังคม

11. เรื่อง การขอปรับสถานภาพครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ครู ศรช.) เป็นพนักงานราชการ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติการปรับสถานภาพครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ครู ศรช.) เป็นพนักงานราชการ จำนวน 8,672 คน ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ทั้งนี้ ให้กำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้างเป็นเวลา 2 ปี (วันที่ 1 ตุลาคม 2553 – วันที่ 30 กันยายน 2555) เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาตามกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการของส่วนราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 – 2555 (สิ้นสุด ณ วันที่ 30 กันยายน 2555) ที่คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้ว

ในส่วนของงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการปรับสถานภาพครูดังกล่าวข้างต้น ให้กระทรวงศึกษาธิการใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ด้านบุคลากร เท่าที่ได้รับการจัดสรรไว้แล้ว ส่วนงบประมาณที่ต้องใช้เพิ่มขึ้น ให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาใช้จ่ายจากงบประมาณรายการอื่นที่ได้รับการจัดสรรไว้แล้วตามความเหมาะสม โดยให้ขอตกลงในรายละเอียดกับสำนักงบประมาณต่อไป

12. เรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ ดังนี้

1. ให้นำกรอบแนวคิดและทิศทางกรดำเนินงานตามข้อเสนอของคณะทำงานโครงการความร่วมมือส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อประเทศไทยใสสะอาด ข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.ร. และข้อเสนอของกระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) ไปรวมเข้ากับมาตรการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐได้กำหนดไว้

2. ให้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 และวันที่ 29 กันยายน 2552 โดยให้มีอำนาจเพิ่มเติมใน

การ “แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการหรือสนับสนุนภารกิจ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ตามที่ คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ มอบหมาย”

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) รายงานว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 และวันที่ 29 กันยายน 2552 คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ได้มีการประชุมเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 รับทราบสถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยปัจจุบัน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ ได้รวบรวมข้อพิจารณา และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ จากคณะกรรมการฯ ไปจัดทำเป็นมาตรการตลอดจนแนวทางในการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐ ซึ่งผลการดำเนินการสรุปได้ ดังนี้

1. ยธ.ได้เข้าร่วมพิจารณาข้อเสนอของ วธ.เกี่ยวกับวาระแห่งชาติ การส่งเสริมคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และต่อต้านการทุจริตของคนไทย และข้อเสนอโครงการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ของสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งการพิจารณาได้กำหนดแนวทางดำเนินงานกรณีเร่งด่วนเพื่อลด ละ เลิก การทุจริต 3 กิจกรรม ประกอบด้วย การรณรงค์สร้างค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต การศึกษากรณีการจัดซื้อจัดจ้าง และการศึกษากรณีทุจริตในการแต่งตั้งข้าราชการ ทั้งนี้ เมื่อภาคีทุกภาคส่วนได้พิจารณาถึงกรอบแนวคิดในการดำเนินกิจกรรมทั้งสามดังกล่าวแล้ว พบว่ากิจกรรมที่กำหนดขึ้น มีความสอดคล้องกับมาตรการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 ดังนี้

1.1 **กิจกรรมที่ 1** การรณรงค์สร้างค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต มีความสอดคล้องกับมติที่ประชุม คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ มาตรการที่ 1 การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกสร้างค่านิยมใหม่สังคมไทยด้านภัยทุจริต ซึ่งมีปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธานคณะกรรมการฯ โดยกำหนดเป้าหมายเพื่อรณรงค์สร้างจิตสำนึกและทัศนคติที่ดีให้แก่สังคมไทย และเป็นพื้นฐานของการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน โดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกและทัศนคติเชิงบวก ในการเป็นพลังขับเคลื่อนสร้างภูมิคุ้มกันและความเข้มแข็งให้แก่สังคมไทยควบคู่ไปกับการปลูกฝังสร้างค่านิยมใหม่ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ด้วยการกำหนดบทลงโทษทางสังคม (SOCIAL SANCTION) ภายใต้กรอบแนวคิด **“คนโกงต้องไม่มีที่ยืนในสังคม”** เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน รวมถึงเยาวชน เข้ามามีบทบาทในฐานะหุ้นส่วนของสังคมที่จะร่วมกันปกป้องรักษาไว้ซึ่งสังคมที่มีมาตรฐานความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งนี้ เป้าหมายหลักในการดำเนินงาน คือ เด็กและเยาวชน นักเรียน นักศึกษาทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงอุดมศึกษา โดยการกำหนดรูปแบบเนื้อหาสาระการเรียนการสอนเกี่ยวกับคุณค่าของความดีมีวินัย น่าใจ เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ตลอดจนผลกระทบที่ต้อันเกิดจากการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ของสังคม หรือผลเสียที่เกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนกฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคมชุมชน ในแต่ละช่วงชั้นของสถาบันการศึกษาให้สอดคล้องกับระดับความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน รวมทั้งให้มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงผูกพันกันเป็นระบบเพื่อเป็นการวางรากฐานของจิตสำนึก ควบคู่กับการหล่อหลอมค่านิยมใหม่ให้ซึมซับและเข้าถึงจิตใจของเด็กและเยาวชน ที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของสังคมไทยในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเนื่องเป็นรูปธรรม

1.2 **กิจกรรมที่ 2** การศึกษากรณีทุจริตการจัดซื้อจัดจ้าง/การกำหนดราคากลาง และ**กิจกรรมที่ 3** การศึกษากรณีทุจริตประพฤติมิชอบในการแต่งตั้งข้าราชการ มีความสอดคล้องกับมติที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ **มาตรการที่ 4** การศึกษารูปแบบการทุจริตเพื่อนำสู่การปฏิรูปกระบวนการภายในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งมีเป้าหมายในการศึกษาเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และเข้าถึงสาเหตุของสภาพปัญหาการทุจริตในแต่ละประเภทในสถานการณ์ปัจจุบันว่ามีปัจจัยหรือมูลเหตุจูงใจมาจากเรื่องใด มีรายละเอียดและแผนประทุษกรรมในการกระทำความผิดแต่ละรูปแบบเป็นอย่างไร การกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นกับลักษณะงานในตำแหน่งหน้าที่ และหน่วยงานองค์กรใด ตลอดจนส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหายมากน้อยเพียงใด เพื่อวิเคราะห์นำสู่การกำหนดแนวทางป้องกัน แก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมสภาพปัญหาได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ ได้กำหนดประเด็นการทุจริตซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในสังคมปัจจุบันที่ต้อดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ การทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างและการกำหนดราคากลาง การทุจริตการซื้อขายตำแหน่ง ในระบบราชการ การทุจริตในภาคการค้าการลงทุนภายในประเทศ และการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. เพื่อให้การดำเนินงานตามมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันตามมติ คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ และการดำเนินงานตามภารกิจ

สำคัญที่จำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนของคณะกรรมการความร่วมมือส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อประเทศไทย ไสสะอาด ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.ร. เกี่ยวกับโครงการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบใน กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ และสอดคล้องกับวาระแห่งชาติการส่งเสริมคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและ ต่อต้านการทุจริตของคนไทย ของ วธ. ภายใต้สถานการณ์และบริบทในการปฏิรูปประเทศไทยอันเป็นนโยบายเร่งด่วนของ ชาติสามารถบูรณาการแผนงาน มาตรการ ตลอดจนแนวทางให้เป็นไปในภาพรวมเดียวกัน อีกทั้งเพื่อเป็นการเร่งรัดในการ ขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการดำเนินงานสู่การปฏิบัติให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพจริงจังต่อเนื่อง และสอดคล้องกับมติ คณะรัฐมนตรี (2 มิถุนายน 2553) แต่โดยที่มติคณะรัฐมนตรี (6 พฤษภาคม 2551 และ 29 กันยายน 2552) มิได้กำหนดให้ คณะกรรมการฯ มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ หรือคณะทำงานฯ เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งไว้ ยธ. จึง เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

13. เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ครึ่งที่ 7/2553

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ รับทราบ และอนุมัติตามที่เลขาธิการนายกรัฐมนตรี (นายอรรถศักดิ์ สุภาวสุ) ประธานกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม เสนอ ทั้ง 7 ข้อ ดังนี้

1. เห็นชอบแนวทางการดำเนินการตามหลักเกณฑ์มาตรการช่วยเหลือพิเศษให้แก่ผู้ประกอบการและผู้ประกอบกิจการในลักษณะการฝากขายสินค้าซึ่งไม่มีพื้นที่ใช้ทำธุรกิจและได้รับความเสียหายจากเหตุเพลิงไหม้ ทั้งมาตรการ เงินสดและมาตรการภาษี เพิ่มเติม นอกเหนือจากการช่วยเหลือเป็นตารางเมตร ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 โดยในส่วนของมาตรการเงินสดให้ช่วยเหลือตามความเสียหายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท ภายใต้กรอบ วงเงินงบประมาณ 600 ล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้เดิม และให้สำนักงานปลัดกระทรวงการคลังเป็นหน่วย ดำเนินการและกำหนดหลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบการ ในลักษณะการฝากขายสินค้าต่อไป **ตามข้อ 1.1**
2. รับทราบการรวบรวมหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามมาตรการให้ความช่วยเหลือกรณี ค่าจ้างพนักงานแก่ผู้ประกอบการที่รักษาสภาพการจ้างงาน **ตามข้อ 1.2** การดำเนินการเรื่องการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประกอบการต่างชาติที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม **ตามข้อ 1.3** ความคืบหน้าการดำเนินการเรื่องขอขยายเวลาเช่า พื้นที่การรถไฟแห่งประเทศไทยของห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ลาดพร้าว **ตามข้อ 1.5**
3. อนุมัติตามมติคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่มีประกันภัยซึ่งได้รับความเสียหายจากเพลิงไหม้ (มาตรการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองที่ยังไม่ได้ รับการชดเชยจากบริษัทประกันภัย) **ตามข้อ 1.4**
4. อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน 106,292,280 บาท ให้สำนักงานประกันสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งรักษาสภาพ การจ้างไว้ **ตามข้อ 1.6** โดยใช้หลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจาก การชุมนุม กรณีค่าจ้างที่คณะรัฐมนตรีได้เคยให้ความเห็นชอบไว้แล้ว ทั้งนี้ หากมีกรณีผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจาก เหตุการณ์ชุมนุม ทั้งกรณีปิดกิจการชั่วคราวและกรณีถูกเพลิงไหม้ ยังมีได้รับความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายพนักงานที่เกิดจากการ สรรวจข้อมูลไม่ครอบคลุมหรือครบถ้วน ถ้าการขอรับความช่วยเหลือดังกล่าวเป็นไปตามหลักการที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้ ให้ผู้ประกอบการดังกล่าวได้รับความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างด้วย โดยให้กระทรวงแรงงาน (สำนักงานประกันสังคม) เป็น ผู้พิจารณาให้ความช่วยเหลือเป็นรายกรณี โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณคงเหลือกรณีค่าใช้จ่ายพนักงานที่สำนักงานประกันสังคมไปแล้ว
5. อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน 6,325,203.87 บาท เพื่อชดเชยเงินเพิ่มให้แก่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผ่อนผันการชำระภาษี โรงเรือนและที่ดินให้แก่ผู้ประกอบการที่ถูกเพลิงไหม้ **ตามข้อ 1.7**
6. อนุมัติให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นหน่วยงานดำเนินการเรื่องการเช่าพื้นที่ห้างสรรพสินค้า แพชั่นมอลล์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งถูกเพลิงไหม้จาก ห้างเซ็นเตอร์ วัน โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานขอรับ การจัดสรรงบประมาณ กำหนด หลักเกณฑ์ และเบิกจ่ายงบประมาณให้แก่ธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ตามพื้นที่ที่ใช้จริง ภายในกรอบวงเงินงบประมาณที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการไว้เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 ต่อไป
7. เห็นชอบการยุติภารกิจของคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการ ชุมนุม **ตามข้อ 1.9** โดยให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในแต่ละมาตรการเป็นผู้วินิจฉัยและแก้ไข

ปัญหา หากมีปัญหาที่เป็นเรื่องสำคัญหรือกรณีจำเป็นให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา และแจ้งให้ส่วนราชการดำเนินการต่อไป

ข้อเท็จจริง

ด้วยคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ได้มีการประชุมครั้งที่ 7/2553 เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2553 และมีมติรับทราบเรื่องต่างๆ และเห็นชอบมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม เพิ่มเติมจากที่คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติอนุมัติไว้ ดังนี้

1.1 แนวทางการดำเนินการตามหลักเกณฑ์มาตรการช่วยเหลือพิเศษให้แก่ผู้ประกอบการที่ถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรง และผู้ประกอบการที่ไม่ได้ถูกเพลิงไหม้โดยตรง แต่ได้รับความเสียหายเกี่ยวเนื่องจากเพลิงไหม้ เช่น น้ำดับเพลิง สารเคมี และควันไฟ(มาตรการเงินสดและมาตรการภาษี)

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้มีมติรับทราบและเห็นชอบแนวทางการดำเนินการตามหลักเกณฑ์มาตรการช่วยเหลือพิเศษให้แก่ผู้ประกอบการที่ถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรง และผู้ประกอบการที่ไม่ได้ถูกเพลิงไหม้โดยตรง แต่ได้รับความเสียหายเกี่ยวเนื่องจากเพลิงไหม้ เช่น น้ำดับเพลิง สารเคมี และควันไฟ (มาตรการเงินสดและมาตรการภาษี) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และมีมติเห็นชอบให้ขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการในลักษณะการฝากขายสินค้า ซึ่งไม่มีพื้นที่ใช้ทำธุรกิจและได้รับความเสียหายจากเหตุเพลิงไหม้ เพิ่มเติม นอกเหนือจากการช่วยเหลือเป็นตารางเมตรที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 โดยให้ผู้ประกอบการในลักษณะการฝากขายสินค้าได้รับความช่วยเหลือทั้งมาตรการเงินสดและมาตรการภาษี โดยในส่วนของมาตรการเงินสดให้ช่วยเหลือตามความเสียหายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท ภายได้กรอบวงเงินงบประมาณ 600 ล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้เดิม และให้สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง เป็นหน่วยดำเนินการและกำหนดหลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบการในลักษณะการฝากขายสินค้าต่อไป

1.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามมาตรการให้ความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างพนักงานแก่ผู้ประกอบการที่รักษาสภาพการจ้างงาน

สมาคมผู้ประกอบการวิสาหกิจย่านราชประสงค์ ขอให้รวบรวมหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามมาตรการให้ความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างพนักงานแก่ผู้ประกอบการที่รักษาสภาพการจ้างงาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการประชาสัมพันธ์และชี้แจงผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้แก่สมาคมผู้ประกอบการวิสาหกิจในย่านราชประสงค์

มติคณะกรรมการฯ ได้มีมติรับทราบและเห็นชอบหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามมาตรการให้ความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างพนักงานแก่ผู้ประกอบการที่รักษาสภาพ การจ้างงานของ สมาคมผู้ประกอบการวิสาหกิจย่านราชประสงค์ ตามที่เสนอ

1.3 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการต่างชาติที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม

คณะกรรมการฯ ได้มีมติรับทราบรายงานการประชุมร่วมกันระหว่างประธานผู้แทนการค้าไทย หอการค้าร่วมต่างประเทศในประเทศไทย กลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม สมาคม ธนาคารไทย ว่า ผู้ประกอบการต่างชาติมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาเท่ากับผู้ประกอบการไทย ยกเว้นเรื่องการได้รับเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำจากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ซึ่งกฎหมายไม่อนุญาตให้กระทำได้ อย่างไรก็ตาม สมาคมธนาคารไทยได้ขอความร่วมมือธนาคารพาณิชย์ที่ให้กู้แก่ผู้ประกอบการต่างชาติที่ได้รับผลกระทบในการขยายระยะเวลาใช้คืนเงินกู้แล้ว ทั้งนี้ จากข้อมูลที่ประธานหอการค้าร่วมต่างประเทศฯ ขอรับจากผู้ประกอบการต่างชาติ ไม่ปรากฏว่า ผู้ประกอบการรายใดตั้งใจที่จะเรียกร้องสิทธิเพิ่มเติมในความเสียหายที่ได้รับจากเหตุเพลิงไหม้ โดยข้อมูลที่ได้รับเป็นกรณีการสูญเสียรายได้จากการที่ลูกค้าลดลงในช่วงดังกล่าว ซึ่งไม่อยู่ในมาตรการที่ให้ความช่วยเหลือของคณะกรรมการฯ อย่างไรก็ตาม ประธานหอการค้าร่วมต่างประเทศฯ ระบุว่า จะแจ้งให้ผู้ประกอบการต่างชาติทราบถึงสิทธิในการเจรจาขอขยายระยะเวลาการใช้คืนเงินกู้ตามที่ได้รับแจ้งจากสมาคมธนาคารไทยด้วยแล้ว

1.4 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่มีประกันภัยซึ่งได้รับความเสียหายจากเพลิงไหม้ (มาตรการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองที่ยังไม่ได้รับการชดเชยจากบริษัทประกันภัย)

ประธานผู้แทนการค้าไทยได้รายงานผลสรุปมาตรการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมที่ยังไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย โดยสินเชื่อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งถูกเพลิงไหม้และยังไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัยและอยู่ระหว่างดำเนินการเรียกร้องสิทธิ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงสถานประกอบการหรือสต็อกสินค้าที่ได้รับความเสียหายจากเหตุเพลิงไหม้ หรือความเสียหายที่เกี่ยวข้องเนื่องจากเหตุเพลิงไหม้ และจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ

ธุรกิจประกันภัย (คปภ.) มีจำนวนผู้เอาประกันภัย 871 ราย โดยในจำนวนนี้ยังไม่แจ้งรายละเอียดความเสียหาย 284 ราย ในการนี้ สำนักงาน คปภ. ได้จำแนกเป็น ผู้เอาประกันภัยที่ได้รับความเสียหายไม่เกิน 1 ล้านบาท จำนวน 411 ราย และผู้เอาประกันภัยที่ได้รับความเสียหายไม่เกิน 5 ล้านบาท จำนวน 515 ราย รวมเป็นวงเงินค่าเสียหายประมาณ 2,700 กว่าล้านบาท

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้ รัฐบาลได้สนับสนุนสินเชื่อผ่าน ธพว. เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทั้งที่ถูกเพลิงไหม้และไม่ได้ถูกเพลิงไหม้ ทั้งในลักษณะ Clean Loan และ Soft Loan ไปแล้วรวม 10,000 ล้านบาท และขณะนี้ยังมีวงเงินสินเชื่อดังกล่าวเหลืออยู่บางส่วน ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติ จึงเห็นควรให้นำวงเงินสินเชื่อ 10,000 ล้านบาทดังกล่าวมาใช้สนับสนุนมาตรการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมที่ยังไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัยด้วย หากไม่เพียงพอจึงขออนุมัติเพิ่มเติม และมอบหมายให้กระทรวงการคลัง ประธานผู้แทนการค้าไทย และ ธพว. รับผิดชอบกำหนดเงื่อนไขการให้สินเชื่อ โดยรับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ไปพิจารณา ในเรื่องวงเงินสินเชื่อที่จะให้ผู้ประกอบการแต่ละรายเรื่องอัตราดอกเบี้ยซึ่งเห็นว่าน่าจะใช้อัตราคงที่ร้อยละ 3 เป็นเวลา 6 ปี เช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ยของ Soft Loan เพื่อไม่ให้เกิดความลักลั่น รวมทั้ง เรื่องหลักฐานทางคดีที่จะนำมาใช้เป็นหลักประกันเงินกู้ และโดยที่การให้สินเชื่อตามมาตรการนี้ขัดแย้งกับเรื่องการเรียกร้องสิทธิจากบริษัทประกันภัย ดังนั้น ในภายหลังเมื่อมีข้อยุติว่า บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ ผู้กู้ซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยแล้ว เห็นควรให้มีการโอนสิทธิดังกล่าวจากผู้กู้เป็น Prepayment ด้วย ทั้งนี้ หากผลการประชุมของกระทรวงการคลัง ประธานผู้แทนการค้าไทย และ ธพว. เป็นประการใดให้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณา และให้กระทรวงการคลังเร่งนำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

1.5 การขอขยายเวลาเช่าพื้นที่การรถไฟแห่งประเทศไทยของห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล

ลาดพร้าว

กระทรวงคมนาคม โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย ได้รายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 สรุปได้ว่า การขอขยายเวลาเช่าพื้นที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นโครงการพัฒนาที่ดินที่มีมูลค่ามากกว่า 1,000 ล้านบาท การดำเนินการจึงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยจะจัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในวันที่ 18 สิงหาคม 2553

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้ว มีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ติดตามผลการประชุมดังกล่าวเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีได้รับทราบเป็นความคืบหน้าซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการฯ แล้ว ปรากฏความคืบหน้าว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏผลการประชุมโดยสรุปว่า การจะเลื่อนเวลาปิดปรับปรุงห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลลาดพร้าวออกไป และขยายเวลาเช่าพื้นที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย จากเดิมออกไปอีก 1 ปี ถือเป็นเรื่องที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของโครงการหรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ของรัฐ หรือเป็นกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาที่มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของโครงการ การรถไฟแห่งประเทศไทยจะรายงานคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 พิจารณาเพื่อนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าสังกัดและคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

1.6 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งได้รับผลกระทบเกี่ยวเนื่องกับเหตุการณ์ชุมนุมกรณีผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรงเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 และรักษาสภาพการจ้างงานไว้

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานว่ามีมติเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 อนุมัติงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม เพิ่มเติมจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 โดยเป็นผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรงเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 และรักษาสภาพการจ้างงานไว้ โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่สยามสแควร์และห้างสรรพสินค้าเซ็นเตอร์ วัน รวมจำนวนพนักงาน 2,425 คน เป็นเงิน 25,607,369 บาท แล้วนั้น

บัดนี้ มีผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรงแจ้งขอรับการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายพนักงานเพิ่มเติมจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติไปแล้ว ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้รวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมดังกล่าว เพื่อนำเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณา ให้ความ

ช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายพนักงานจำนวนหนึ่งเดือนเพิ่มเติมรวมจำนวนผู้ประกอบการ 975 ราย จำนวนพนักงาน 9,541 คน เป็นเงิน 106,292,280 บาท

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า การขอรับความช่วยเหลือดังกล่าวเป็นไปตามกรอบที่คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติไว้ คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน 106,292,280 บาท ให้สำนักงานประกันสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งรักษาสภาพการจ้างไว้ โดยใช้หลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม กรณีค่าจ้างที่คณะรัฐมนตรีได้เคยให้ความเห็นชอบไว้แล้ว

1.7 มาตรการผ่อนผันขยายเวลาการยื่นแบบและชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน สำหรับปีภาษี

2552

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้ ผลกระทบจากเหตุการณ์ชุมนุมได้คลี่คลายลงไปมากแล้ว ในส่วนของผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบสามารถดำเนินธุรกิจได้แล้ว เห็นควรที่จะผ่อนชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินได้ตามปกติแล้ว จึงเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือโดยผ่อนผันการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินสำหรับปีภาษี 2552 เฉพาะในส่วนของผู้ประกอบการที่ถูกเพลิงไหม้จากการชุมนุมโดยตรงหรือได้รับความเสียหายเกี่ยวเนื่องจากเพลิงไหม้ เช่น นำดับเพลิง สารเคมี และควันไฟ และมอบหมายให้กรุงเทพมหานครรับไปสำรวจข้อมูลตัวเลขผู้ประกอบการที่ถูกเพลิงไหม้ ที่ประสงค์จะขอผ่อนผันการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน และจำนวนงบประมาณที่จะขอรับการสนับสนุน เพื่อให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ซึ่งต่อมากกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือแจ้งข้อมูลผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมกรณีเพลิงไหม้ จำนวน 4 ราย รวมเป็นเงินภาษี 63,252,038.65 บาท คิดเป็นเงินเพิ่มที่ขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นเงิน 6,325,203.87 บาท

1.8 การเข้าพื้นที่ห้างสรรพสินค้าแฟชั่นมอลล์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งถูกเพลิงไหม้จากห้างเซ็นเตอร์ วัน

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องค่าเช่า ซึ่งเดิมคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติมอบหมายให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเป็นหน่วยดำเนินการเรื่องค่าใช้จ่ายค่าเช่าให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งได้รับผลกระทบจากการชุมนุม คณะกรรมการฯ จึงมีมติมอบหมายให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานดำเนินการเรื่อง การเข้าพื้นที่ห้างสรรพสินค้าแฟชั่นมอลล์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งถูกเพลิงไหม้จากห้างเซ็นเตอร์ วัน โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ขอรับการจัดสรรงบประมาณ กำหนดหลักเกณฑ์ และเบิกจ่ายงบประมาณให้แก่ธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ตามพื้นที่ที่ใช้จริง ภายในกรอบวงเงินงบประมาณที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการไว้เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 ต่อไป

1.9 การยุติภารกิจของคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้ การดำเนินการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมได้ดำเนินการมาตั้งแต่เดือนเมษายน 2553 จนลุล่วงและมีมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม จนต้องปิดกิจการชั่วคราว และผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ประสบเหตุเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 โดยสรุปมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมเป็นเอกสารไว้แล้ว และทำให้ความช่วยเหลือได้กำหนดเป็นนโยบายและมอบหมายให้ส่วนราชการรับไปปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมแล้ว คณะกรรมการฯ จึงมีมติเห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อยุติภารกิจนับแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นต้นไป ทั้งนี้ หลังจากยุติภารกิจของคณะกรรมการฯ แล้ว

1.9.1 หากมีปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามมาตรการช่วยเหลือ เห็นสมควรให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในแต่ละมาตรการเป็นผู้วินิจฉัยและแก้ไขปัญหา

1.9.2 หากมีปัญหาที่เป็นเรื่องสำคัญหรือกรณีจำเป็นนอกเหนือจากข้อ 1.9.1 เห็นสมควรให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา และแจ้งให้ส่วนราชการได้ดำเนินการต่อไป

14. เรื่อง การแก้ไขปัญหาการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารข้อความเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบ VOIP ในลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติและความมั่นคง

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเจ้าภาพในการแก้ไขปัญหาเชิงบูรณาการโดยเชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมหารือ กำหนดแนวทางในการจัดระเบียบควบคุมการใช้ระบบ VOIP อย่างเป็นทางการโดยด่วน ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เสนอว่า เทคโนโลยีการสื่อสารข้อความเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในรูปแบบ VOIP (Voice Over Internet Protocol) กำลังเป็นที่นิยมและมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย กว้างขวาง เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนต่ำ ประหยัดค่าใช้จ่ายและมีประสิทธิภาพสูง ปัจจุบันมีบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้บริการ VOIP (VOIP gateway) จากสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจำนวนหลายราย ซึ่งมีความจำเป็นในการป้องกันการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารข้อความเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบ VOIP ในลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติ แต่ทั้งนี้ การจัดระเบียบหรือการจัดระบบเพื่อควบคุมการใช้งาน โดยภาครัฐ ยังขาดความเคร่งครัดเพียงพอ ทำให้ยากต่อการสืบสวนหาแหล่งที่มาหรือการควบคุมข้อมูลข่าวสารเพื่อความมั่นคง ประกอบกับการดำเนินการในรูปแบบบริการ VOIP ที่ถูกนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องอาจก่อให้เกิดความเสียหายทางธุรกิจ สังคม ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากรัฐบาลไม่หันมาสนใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อาจเป็นภัยต่อความมั่นคง สังคมและเศรษฐกิจของประเทศได้

2. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในฐานะผู้มีอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ รวมทั้งเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ บูรณาการการทำงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พิจารณาแล้วเห็นว่า การใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่เมื่อผู้เรียกซึ่งอยู่ต่างประเทศ (A Number) ใช้บริการโทรศัพท์แบบ VOIP โทรเข้าหาเครื่องผู้รับ (B Number) จะไม่ปรากฏเลขหมายต้นทางที่แท้จริง แต่จะปรากฏเลขหมายของผู้ให้บริการ VOIP แทน หรือไม่ปรากฏเลขหมาย (Private Number/Unknown Number) หรือปรากฏเป็นเลขหมายปลอม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระบบที่บริษัท VOIP Gateway ได้ตั้งไว้ การไม่จัดระเบียบในการสร้างหมายเลขตัวแทนบริษัทที่ได้รับอนุญาต (User Agent) ดังกล่าวนอกจากทำให้ยากต่อการสืบสวนถึงแหล่งที่มาของสัญญาณแล้ว ยังเป็นช่องทางของผู้แสวงหาประโยชน์ต่อโครงการพื้นฐานเครือข่ายการสื่อสารภายในประเทศ เช่น มีการติดตั้งระบบ VOIP โดยไม่ได้รับอนุญาต มีขบวนการอาชญากรรมหรือผู้ไม่หวังดีเข้ามาใช้บริการผ่านระบบ

ดังนั้น ในการดำเนินการสืบสวน สอบสวน จับกุม ต้องอาศัยความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องต่อภารกิจและการทำงานของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในสภาพปัญหาและความท้าทายที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เห็นควรเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเจ้าภาพในการแก้ไขปัญหาเชิงบูรณาการโดยเชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต บริษัทโอที จ้ากัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จ้ากัด (มหาชน) เป็นต้น เข้าร่วมหารือ กำหนดแนวทางในการจัดระเบียบควบคุมการใช้งานระบบ VOIP อย่างเป็นทางการโดยด่วน

ต่างประเทศ

15. เรื่อง การปฏิรูปอำนาจการ ออกเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนา และการเพิ่มทุนสามัญทั่วไป ปี 2553 ของกลุ่มธนาคารโลก

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

1. เห็นชอบการซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจงและการซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนสามัญทั่วไปของ IBRD ในวงเงินรวมประมาณ 1,171 ล้านบาทในระยะเวลา 5 ปี และให้ส่งเรื่องให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการต่อไป

2. เห็นชอบการปฏิรูปอำนาจการออกเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาและการเพิ่มทุนสามัญปี 2553 ของ IFC ในวงเงินประมาณ 30 ล้านบาท เพื่อให้กระทรวงการคลังดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปและขอรับจัดสรรเงินงบประมาณประจำปี 2554 จากสำนักงบประมาณ วงเงินประมาณ 30 ล้านบาท ในระยะเวลา 3 ปี (ปีงบประมาณ 2554-2556)

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังเสนอว่า

1. ตามฉันทามติมอนเตอเรย์ในปี 2545 (The 2002 Monterrey Consensus) ที่ประชุมสนับสนุนให้ธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศส่งเสริมให้มีการเพิ่มเสถียรภาพและการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาในการตัดสินใจ การสื่อสารระหว่างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการและการแก้ไขปัญหาเพื่อการพัฒนาสำหรับประเทศเหล่านั้น

2. ธนาคารโลกได้ส่งเสริมให้มีการเพิ่มเสถียรภาพและการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดย ที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาการ ของธนาคารโลก มีมติเห็นชอบในการทบทวนข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารในการดำเนินการปฏิรูปเรื่องการเพิ่มเสถียรภาพและการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาและเรียกร้องให้เร่งดำเนินการปฏิรูปดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในปี 2553

3. ธนาคารโลกได้ขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในฐานะผู้ว่าการของไทยในธนาคารโลกพิจารณา ลงคะแนนในแบบฟอร์มร่างข้อมติเกี่ยวกับการปฏิรูปอำนาจการออกเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนา และการเพิ่มทุนสามัญปี 2553 ของกลุ่มธนาคารโลก

4. การปฏิรูปอำนาจการออกเสียง ฯ และการเพิ่มทุนใน IBRD ส่งผลให้อำนาจการออกเสียงของกลุ่มออกเสียงของไทย (ประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม พิจิ อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า เนปาล สิงคโปร์ ไทย ตองก้า และเวียดนาม) เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 2.54 เป็นร้อยละ 3 ของอำนาจ การออกเสียงทั้งหมด และประเทศไทยจะมีอำนาจการออกเสียงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.41 เป็นร้อยละ 0.49 ทำให้ประเทศไทยมีภาระผูกพัน ที่ต้องชำระ เพื่อเพิ่มอำนาจการออกเสียงดังกล่าว รวม เป็นเงินทั้งสิ้น 34.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ฯ ประมาณ 1,171 ล้านบาท (อัตราแลกเปลี่ยน 1 เหรียญสหรัฐ ฯ เท่ากับ 34 บาท) ประกอบด้วย

4.1 ชื้อหุ้นเพิ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 2,417 หุ้น โดยจะชำระส่วนที่เรียกชำระทันที (Paid In) ร้อยละ 6 คิดเป็นเงินจำนวน 17.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ฯ โดยมีระยะเวลาชำระภายใน 4 ปี

4.2 ชื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนสามัญทั่วไป จำนวน 2,342 หุ้น โดยจะชำระส่วนที่เรียกชำระทันที (Paid In) ร้อยละ 6 คิดเป็นเงินจำนวน 16.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ฯ โดยมีระยะเวลาชำระภายใน 5 ปี ซึ่งการซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจงและการซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนสามัญทั่วไปของ BIRD ครั้งนี้ ในวงเงินรวมประมาณ 1,171 ล้านบาท ในระยะเวลา 5 ปี มีผลกระทบต่อบรรยากาศของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากการผูกพันงบประมาณในระยะยาว ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 190 วรรค 2 ก่อนใช้เป็นท่าทีของไทยในการเพิ่มทุนของธนาคารฯ ดังกล่าว

5. การเพิ่มทุนแบบพิเศษของ IFC จำนวน 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ฯ ทำให้ประเทศไทยมีภาระผูกพันที่จะต้องซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 836 หุ้น เพื่อรักษาอำนาจการออกเสียงของประเทศไทยให้เท่าเดิมที่ร้อยละ 0.46 ของอำนาจเสียงทั้งหมด โดยจะมีการชำระเต็มจำนวน คิดเป็นเงินจำนวน 0.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ฯ หรือประมาณ 30 ล้านบาทในระยะเวลา 3 ปี ไม่มีผลกระทบต่อบรรยากาศของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในแต่ละปีไม่เกิน 10 ล้านบาท แต่จะต้องขอรับจัดสรรเงินงบประมาณประจำปี 2554 จากสำนักงบประมาณ วงเงินประมาณ 30 ล้านบาทในระยะเวลา 3 ปี (ปีงบประมาณ 2554- 2556)

16. เรื่อง ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาค

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. อนุมัติการจัดทำและการลงนามในข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาค ทั้งนี้ หากก่อนลงนามมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขข้อตกลงฯ ในส่วนที่มีใช้สาระสำคัญก็ขอให้กระทรวงสาธารณสุขหารือร่วมกับกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อพิจารณาดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ แทนคณะรัฐมนตรี โดยมีต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีกครั้ง

2. อนุมัติให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ลงนามในข้อตกลงฯ

3. อนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full Powers) ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขสำหรับการลงนามข้อตกลงฯ

สาระสำคัญของเรื่อง

ด้วยกระทรวงสาธารณสุขจะเป็นเจ้าภาพจัด (1) การประชุมที่ปรึกษาอาวุโส (Senior Advisor's Meeting) ในวันที่ 6 กันยายน 2553 (2) การประชุมรัฐมนตรีสาธารณสุขของประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 28 (28th Meeting of Ministers of Health of Countries of WHO South – East Asia Region : HMM) ในวันที่ 7 กันยายน 2553 และ (3) การประชุมคณะกรรมการองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมัยที่ 63 (63rd Session of WHO Regional Committee for South East – Asia : RC) ระหว่างวันที่ 8-10 กันยายน 2553 ณ โรงแรมรอยัล ออร์คิด เซอราตัน กรุงเทพฯ การนี้ กระทรวงสาธารณสุขจึงขอเสนอข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมดังกล่าวนี้ มาเพื่อคณะกรรมการพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอ คณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (7) เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือเกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย

เรื่องเดิม

1. ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

การประชุมดังกล่าวข้างต้น เป็นการประชุมประจำปีขององค์การอนามัยโลกในระดับภูมิภาค ซึ่งมีประเทศสมาชิก 11 ประเทศ เข้าร่วมประชุม ได้แก่ บังกลาเทศ ภูฏาน เกาหลีเหนือ อินเดียนีเซีย มัลดีฟส์ พม่า เนปาล ศรีลังกา ไทย และติมอร์-เลสเต โดยประเทศสมาชิกหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ สำหรับปี 2553 เป็นวาระที่ประเทศไทยจะต้องเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม

การประชุมที่ปรึกษาอาวุโส เป็นการประชุมระหว่างที่ปรึกษาระดับอาวุโสของกระทรวงสาธารณสุขในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยจัด 1 วันก่อนการประชุม HMM

การประชุม HMM เป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีซึ่งถือเป็นเวทีสูงสุดของประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อหารือและผลักดันนโยบายความร่วมมือด้านสาธารณสุขในภูมิภาคฯ รวมทั้งกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภูมิภาคให้สอดคล้องกับข้อมติสมัชชาอนามัยโลก

การประชุม RC เป็นการประชุมคณะกรรมการภูมิภาคในระดับปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อบริหารจัดการด้านงบประมาณ แผนงานของประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนกำหนดนโยบายความร่วมมือด้านสาธารณสุขในระดับภูมิภาคร่วมกัน

2. ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

กระทรวงสาธารณสุขร่วมกับองค์การอนามัยโลกในการเตรียมการเพื่อจัดการประชุมดังกล่าวตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2552 ในเรื่องสถานที่จัดการประชุม กำหนดการประชุมและพิจารณาประเด็นสำคัญทางด้านวิชาการ สำหรับการประชุมดังกล่าว พร้อมทั้งร่วมกันจัดทำข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมฯ โดยกระทรวงสาธารณสุขได้ประสานและส่งหนังสือแจ้งกระทรวงการต่างประเทศเพื่อขอให้พิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อข้อตกลงดังกล่าว ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขและองค์การอนามัยโลกได้ปรับแก้ไขถ้อยคำและสารัตถะของข้อตกลงตามข้อเสนอแนะของกระทรวงการต่างประเทศเรียบร้อยแล้ว

3. ความเร่งด่วนของเรื่อง

กระทรวงสาธารณสุขจะต้องนำส่งข้อตกลงฯ ที่ทั้งสองฝ่ายลงนามแล้ว พร้อมทั้งโอนเงินสนับสนุน องค์การอนามัยโลกเพื่อจัดประชุมฯ จำนวน 50,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 1,750,000 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) (อัตราแลกเปลี่ยน 1 เหรียญสหรัฐเท่ากับประมาณ 35 บาท) ให้แก่องค์การอนามัยโลกล่วงหน้าก่อนการจัดประชุมดังกล่าว แต่ไม่เกินวันที่ 31 สิงหาคม 2553

17. เรื่อง การปรับแก้รายละเอียดกรมการในคณะกรรมการฝ่ายไทยสำหรับคณะกรรมการร่วมระดับสูงไทย – บาหลีเรน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบเกี่ยวกับการปรับแก้รายละเอียดกรมการในคณะกรรมการฝ่ายไทยสำหรับคณะกรรมการร่วมระดับสูงไทย – บาหลีเรน ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ดังนี้

1. เพิ่มกรมการจากหน่วยราชการ จำนวน 3 แห่งคือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงกลาโหม

2. เพิ่มกรมการจากหน่วยงานเอกชน จำนวน 3 แห่ง คือ สมาคมโรงพยาบาลไทย ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย และธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

3. เห็นชอบในหลักการที่จะให้กระทรวงการต่างประเทศ เชิญหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีสารัตถะเกี่ยวข้องร่วมเป็นกรมการได้โดยไม่ต้องขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีอีก ทั้งนี้กระทรวงการต่างประเทศจะแจ้งหน่วยงานดังกล่าวแต่งตั้งผู้แทนหน่วยงานโดยตรวจสอบให้มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

18. เรื่อง ขออนุมัติการจัดทำและลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ภูฏาน

คณะรัฐมนตรีหรืออนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอทั้ง 4 ข้อดังนี้

1. อนุมัติให้จัดทำบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวงเกษตรและป่าไม้แห่งราชอาณาจักรภูฏานว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร ตามร่างที่ กษ. เสนอ
2. อนุมัติในหลักการว่า ก่อนที่จะมีการลงนามหากมีการแก้ไขร่างบันทึกความเข้าใจฯ ในประเด็นที่ไม่ใช่หลักการสำคัญ ขอให้อยู่ในดุลยพินิจของ กษ. และกระทรวงการต่างประเทศ (กต.)
3. อนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือผู้แทนเป็นผู้ลงนามในร่างบันทึกความเข้าใจฯ
4. อนุมัติให้ กต. จัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full Powers) ให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการลงนามร่างบันทึกความเข้าใจฯ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) รายงานว่า

1. หลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (2 เมษายน 2545) กษ. ได้จัดทำความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางการเกษตรระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงเกษตรและป่าไม้แห่งราชอาณาจักรภูฏาน เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2545 ณ กรุงทิมพู ราชอาณาจักรภูฏาน ผู้ลงนามฝ่ายไทย คือ นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ในขณะนั้น) ผู้ลงนามฝ่ายภูฏาน คือ Hon. Lyonpo Kinzang Dorji รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและป่าไม้ ความตกลงฯ มีอายุ 5 ปี นับแต่วันลงนาม หลังจากนั้นสามารถขยายระยะเวลาต่อไปได้อีก 2 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าขายทอดเทคโนโยลี การค้า การฝึกอบรม และความร่วมมือทางวิชาการด้านการเกษตรระหว่างกัน
2. ผลการดำเนินความร่วมมือที่ผ่านมาได้มีการให้ความช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านผู้เชี่ยวชาญ การจัดการฝึกอบรม สัมมนา และแลกเปลี่ยนการศึกษา ด้านด้านการเกษตร ปศุสัตว์ การพัฒนาการเกษตรที่สูง การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ และการส่งเสริมด้านการค้าสินค้าเกษตร และอื่น ๆ ที่มีความสนใจร่วมกัน
3. เนื่องด้วยความตกลงฯ ฉบับดังกล่าวมีอายุ 5 ปี และได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2550 กษ. และกระทรวงเกษตรและป่าไม้ภูฏานเห็นพ้องต้องกันว่า ความตกลงดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ จึงมีการต่ออายุความตกลงฯ ไปอีก 2 ปี นับตั้งแต่ปี 2550 ซึ่งความตกลงฯ ได้หมดอายุลงอีกครั้งในเดือนเมษายน 2552 ทั้งสองฝ่ายจึงเห็นควรจัดทำร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตรขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยไม่ถือว่าเป็นสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลของประเทศทั้งสอง มีสาระสำคัญครอบคลุมถึงความร่วมมือทางวิชาการในด้านสัตว์ ประมง พืช ชลประทาน การจัดการดินและน้ำ การพัฒนา กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและมาตรฐานอาหาร การส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานภายใต้องค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินความร่วมมือทางวิชาการด้านการเกษตรระหว่างรัฐบาลไทยและภูฏาน ในอนาคต
4. กษ. ได้ขอให้ กต. พิจารณาร่างบันทึกความเข้าใจฯ ดังกล่าว ในประเด็นด้านสารัตถะและขอทราบความเห็นในประเด็นที่เกี่ยวกับมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่ง กต. โดยกรมสนธิสัญญาและกฎหมายได้ให้ความเห็นว่า ร่างบันทึกความเข้าใจฯ ดังกล่าว ไม่เข้าข่ายสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ และไม่น่าจะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550 แต่อย่างไรก็ตาม ร่างบันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้ อาจมีผลผูกพันรัฐบาลไทยในเชิงนโยบาย จึงควรพิจารณาเสนอให้คณะรัฐมนตรีรับทราบและให้ความเห็นชอบในเชิงนโยบายก่อนการลงนาม รวมทั้งปรับปรุงถ้อยคำในสารัตถะ ซึ่ง กษ. ได้ปรับปรุงร่างบันทึกความเข้าใจฯ ตามความเห็นของกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กต. เรียบร้อยแล้ว
5. กษ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างข้อตกลงดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นความร่วมมือทางวิชาการในด้านสัตว์ ประมง พืช ชลประทาน การจัดการดินและน้ำ การพัฒนา กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและมาตรฐานอาหาร ซึ่งไม่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง จึงไม่ถือเป็นหนังสือสัญญาตามกฎหมายบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 190

6. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะเดินทางไปเยือนภูฏานตามคำเชิญของ Hon. Lyonpo Pema Gyamtsho รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและป่าไม้ภูฏานอย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 1 – 5 กันยายน 2553 หากมีการลงนามในบันทึกความเข้าใจ ระหว่างการเยือนก็จะเป็นผลดีในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

19. เรื่อง รายงานผลการหารือเพื่อแสวงหาช่องทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศไทยและตะวันออกกลาง

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการหารือเพื่อแสวงหาช่องทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศไทยและตะวันออกกลาง ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ดังนี้

กระทรวงพาณิชย์ได้เชิญคณะทูตประเทศตะวันออกกลางในประเทศไทย (อิหร่าน ตุรกี และโอมาน) เดินทางไปสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา ปัตตานี และยะลา) เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประชุมหารือร่วมกับภาคธุรกิจและศึกษาช่องทางทางการค้าการลงทุนระหว่างประเทศไทยและประเทศตะวันออกกลาง มีผลการหารือ ดังนี้

1. **นโยบาย Lima Dasar** รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้มอบนโยบายโครงการ Lima Dasar เพื่อผลักดันความร่วมมือใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส) กับ 5 รัฐภาคเหนือของมาเลเซีย (กลันตัน เคดาห์ เปรัก ปะลิส และปีนัง) ใน 5 สาขา คือ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ธุรกิจ โลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมฮาลาล

ทั้งนี้ จะมีการประชุมสุดยอดผู้นำ Lima Dasar (Lima Dasar Summit) ระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยและมุขมนตรีของ 5 รัฐตอนเหนือของมาเลเซีย โดยจะเชิญนายกรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศเป็นประธานในการเปิดการประชุม ในระหว่างวันที่ 24 – 26 กันยายน 2553 ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยจะมีการประชุมหรือขยายการค้าการลงทุนสองฝ่าย กิจกรรม Business Forum จับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการจาก 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 5 รัฐตอนเหนือของมาเลเซีย ใน 5 สาขาเศรษฐกิจ และกิจกรรม Trade Exhibition เพื่อจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า OTOP ของไทย และ ODOI (One District One Industry) ของมาเลเซีย

2. **การส่งเสริมธุรกิจอาหารฮาลาล** มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา วิทยาเขตปัตตานี จะมีส่วนในการสนับสนุนด้านวิชาการ และการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ โดยท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์มีนโยบายที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โดยใช้ความร่วมมือของ 3 เสาหลักคือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการ ภายใต้ 2 กลยุทธ์หลัก คือ กลยุทธ์ Food Science Development และ กลยุทธ์ Corporation University

3. **การค้า การลงทุนกับประเทศตะวันออกกลาง** สมาชิกกลุ่มนักธุรกิจ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้เสนอประเด็นด้านการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และมาตรฐานสินค้าผลิตภัณฑ์ การผลักดันพระราชบัญญัติอาหารฮาลาล การสนับสนุนทุนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล และการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนการเอื้ออำนวยความสะดวกด้านกฎระเบียบในการผ่านแดนและการค้าชายแดน และการแก้ไขปัญหาด้านแรงงาน

4. ความเห็นของคณะทูตฯ

4.1 **ตุรกี** ยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนอิหม่ามโดยขอให้ประสานงานผ่านกระทรวงการต่างประเทศ ส่วนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลนั้น สามารถใช้ Halal Business Forum ในองค์การการประชุมอิสลาม (Organisation of the Islamic Conference : OIC) ซึ่งจะจัดขึ้นในเดือนธันวาคม 2553

4.2 **อิหร่าน** ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมามีคณะผู้แทนการค้าจากอิหร่านมาเยือนประเทศไทยแล้ว 2 ครั้ง นอกจากนี้ หากไทยต้องการขยายตลาดในภูมิภาคตะวันออกกลาง อิหร่านยังสามารถเป็นประตูกระจายสินค้า (Gateway) ไปยังอิรักและอัฟกานิสถาน พร้อมทั้งหิบบยกประเด็นข่าวไทยราคาสูงกว่าชาวอินเดีย ปากีสถาน และเวียดนาม จึงนำเข้าข้าวไทยน้อย

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

20. เรื่อง สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูล สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553 ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติ ว่าได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเป็นประจำทุกเดือน โดยสอบถามประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง ทุกจังหวัดทั่วประเทศ มีครัวเรือนตกเป็นตัวอย่าง 26,520 ครัวเรือนต่อเดือน สำหรับในเดือนมิถุนายนพ.ศ. 2553 ในภาพรวมสถานการณ์แรงงาน จำนวน ผู้ว่างงานลดลง 8.8 หมื่นคน (จาก 5.47 แสนคน เป็น 4.59 แสนคน) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกัน

กับปี 2552 หากเปรียบเทียบกับช่วงเดือนที่ผ่านมา (พฤษภาคม พ.ศ. 2553) จำนวนผู้ว่างงานลดลง 1.27 แสนคน (จาก 5.86 แสนคน เป็น 4.75 แสนคน) สำหรับสาระสำคัญการสำรวจสรุปได้ ดังนี้

1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวนทั้งสิ้น 38.75 ล้านคน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 38.10 ล้านคน ผู้ว่างงาน 4.59 แสนคน และผู้ที่รอฤดูกาล 1.94 แสนคน ทั้งนี้ ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวนลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 จำนวน 2.1 แสนคน (จาก 38.96 ล้านคน เป็น 38.75 ล้านคน)

2. ผู้มีงานทำ

ผู้ที่มีงานทำ 38.10 ล้านคน ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 จำนวน 2.6 แสนคน (จาก 38.36 ล้านคน เป็น 38.10 ล้านคน) หรือลดลงร้อยละ 0.7 ซึ่งมีผู้ทำงานเพิ่มขึ้นและลดลงในสาขาต่างๆ ได้ดังนี้

(1) ผู้ทำงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ ผู้ทำงานในสาขาการขายส่ง ขายปลีกฯ เพิ่มขึ้น 4.5 แสนคน (จาก 5.76 ล้านคน เป็น 6.21 ล้านคน) สาขาการก่อสร้าง เพิ่มขึ้น 3.4 แสนคน (จาก 2.13 ล้านคน เป็น 2.47 ล้านคน) สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ 1.8 แสนคน (จาก 1.26 ล้านคน เป็น 1.44 ล้านคน) สาขาการผลิต 1.6 แสนคน (จาก 5.30 ล้านคน เป็น 5.46 ล้านคน) สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร 1.3 แสนคน (จาก 2.43 ล้านคน เป็น 2.56 ล้านคน) สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ 4 หมื่นคน (จาก 0.77 ล้านคน เป็น 0.81 ล้านคน) สาขาการบริการชุมชนฯ 2 หมื่นคน (จาก 0.79 ล้านคน เป็น 0.81 ล้านคน) สาขาการทำเหมืองแร่ฯ 1 หมื่นคน (จาก 0.03 ล้านคน เป็น 0.04 ล้านคน) ตามลำดับ

(2) ผู้ทำงานลดลง ได้แก่ ผู้ทำงานในสาขาเกษตรกรรม ลดลง 1.43 ล้านคน (จาก 15.98 ล้านคน เป็น 14.55 ล้านคน) สาขาการขนส่งฯ 2.0 หมื่นคน (จาก 1.20 ล้านคน เป็น 1.18 ล้านคน) สาขาการเงินการธนาคาร 1.0 หมื่นคน (จาก 0.42 ล้านคน เป็น 0.41 ล้านคน) ตามลำดับ

3. ผู้ว่างงาน

(1) ผู้ว่างงานทั่วประเทศมีจำนวน 4.59 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.2 ของกำลังแรงงานรวม (ลดลง 8.8 หมื่นคน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552) ประกอบด้วย ผู้ว่างงานที่ไม่เคยทำงานมาก่อนจำนวน 1.81 แสนคน อีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อนจำนวน 2.78 แสนคน โดยเป็นผู้ว่างงานที่มาจากภาคการผลิต 1.20 แสนคน ภาคการบริการและการค้า 1.15 แสนคน และภาคเกษตรกรรม 4.3 หมื่นคน

(2) ผู้ว่างงานเป็นผู้มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1.96 แสนคน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 8.6 หมื่นคน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 7.9 หมื่นคน ระดับประถมศึกษา 5.6 หมื่นคน และไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา 4.2 หมื่นคน ตามลำดับ

(3) ผู้ว่างงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.30 แสนคน ภาคกลาง 1.18 แสนคน ภาคเหนือ 9.1 หมื่นคน ภาคใต้ 8.0 หมื่นคน และกรุงเทพมหานคร 4.0 หมื่นคน หากคิดเป็นอัตราการว่างงาน ภาคใต้เป็นภาคที่มีอัตราการว่างงานสูงสุด ร้อยละ 1.5 ส่วนภาคที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุดเป็นกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่ากันคือ ร้อยละ 1.0

21. เรื่อง รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลรายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553 ของกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคแสดงถึงภาวะเศรษฐกิจที่มีการเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ มั่นคงและแข็งแกร่ง

กระทรวงพาณิชย์รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนกรกฎาคม 2553 เท่ากับ 108.32 เป็นการรายงานโดยใช้ตัวเลขหลังจุดทศนิยม 2 ตำแหน่งเป็นเดือนที่ 7 ตั้งแต่จัดทำดัชนีราคาผู้บริโภคมา นานกว่า 60 ปี โดยยังคงเป็นบวก อยู่อย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 10 เพิ่มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 3.4 และยังคงอยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยเฉลี่ย 7 เดือนแรกของปีนี้เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3.5 ซึ่งอยู่ในช่วงที่กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ไว้ตั้งแต่ต้นปี (โดยคาดว่าปีนี้จะเพิ่มขึ้นระหว่าง ร้อยละ 3.0 - 3.5)

การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจไทย และเศรษฐกิจโลกทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาปรับสูงขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่เดือน ต.ค. 2552 ปรับตัวเข้าสู่เสถียรภาพตั้งแต่ต้นปีนี้ คือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ในเดือน ม.ค. ร้อยละ 3.7 ในเดือน ก.พ. ร้อยละ 3.4 ในเดือน มี.ค. และร้อยละ 3.0 ในเดือน เม.ย. จนอยู่ในระดับร้อยละ 3.5

เดือนพ.ค. ร้อยละ 3.3 เดือนมิ.ย. และร้อยละ 3.4 ในเดือนก.ค. แสดงให้เห็นว่าภาวะเศรษฐกิจของไทยเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ

การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนกรกฎาคม 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา มีปัจจัยหลักมาจากราคาอาหารสด โดยผักสดเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.3 ผลไม้สดเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.0 ข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้งสูงขึ้นร้อยละ 9.6 เนื้อสัตว์ต่างๆ ร้อยละ 4.0 ไข่ไก่ ร้อยละ 8.9 น้ำตาลทราย ร้อยละ 5.7 นอกจากนี้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงสูงขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาถึง ร้อยละ 23.3 สินค้าในหมวดยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นร้อยละ 8.7

มาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของรัฐบาลได้แก่ ค่าไฟฟ้า รถเมล์ฟรี การตรึงราคาแก๊สหุงต้ม และการช่วยเหลือค่าชุดนักเรียนและอุปกรณ์การเรียน และการดูแลราคาสินค้าของกระทรวงพาณิชย์อย่างใกล้ชิด ยังคงมีส่วนช่วยทำให้ค่าครองชีพของประชาชนให้อยู่ในภาวะที่แสดงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือนกรกฎาคมและช่วงระยะ 7 เดือนของ ปี 2553 โดยสรุปเป็นดังนี้

จา การสำรวจราคาสินค้าและบริการทั่วประเทศจำนวน 417 รายการครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า เคหสถาน การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคลพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร การบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ยาสูบและเครื่องดื่ม มีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ได้ผลดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553

ในปี 2550 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เท่ากับ 100 และ เดือน กรกฎาคม 2553 เท่ากับ 108.32 (เดือน มิถุนายน 2553 คือ 108.15)

2. การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553 เมื่อเทียบกับ

2.1 เดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.16

2.2 เดือนกรกฎาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.4

2.3 เฉลี่ยช่วงระยะ 7 เดือน (มกราคม – กรกฎาคม) ปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.5

3. **ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือน กรกฎาคม 2553** เทียบกับ เดือน มิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.16 (เดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.26) เป็นภาวะที่ราคาสินค้าและบริการปรับตัวสูงขึ้นในอัตราที่ลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยสินค้าอาหารสดและสินค้าอุปโภคหลายประเภทราคาเริ่มปรับตัวลดลง สำหรับปัจจัยสำคัญที่ยังส่งผลให้ภาวะราคาสินค้าอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ผลไม้สด ไข่และผลิตภัณฑ์นม ข้าวสารเหนียว ปลาและสัตว์น้ำ เครื่องประกอบอาหาร เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำมันเชื้อเพลิง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับทำความสะอาด ค่าของใช้ส่วนบุคคลและวารสารรายปักษ์ ในขณะที่สินค้าราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ ผักสด เนื้อสุกร ไก่สด ข้าวสารเจ้า ไก่ย่าง ค่าโดยสารรถไฟใต้ดินและแบตเตอรี่รถยนต์

3.1 ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้นร้อยละ 0.36 (เดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 1.01) เป็นการสูงขึ้นในอัตราที่ลดลงจากเดือนก่อนหน้า สาเหตุสำคัญเป็นผลจากราคาสินค้าอาหารสดบางรายการยังมีระดับราคาสูง ประกอบด้วย ผลไม้สด ร้อยละ 10.32 ได้แก่ ส้มเขียวหวาน กลิ้วยน้ำว่า เเงาะ ทุเรียน มะม่วง มะละกอสุก ผรั่ง มังคุด ลองกอง และชมพู เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนและแห้งแล้งและเป็นช่วงนอกฤดูการผลิตของผลไม้บางชนิด ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมีปริมาณลดน้อยลง ไข่และผลิตภัณฑ์นม ร้อยละ 1.05 (ไข่ไก่ ไข่เป็ด นมสด นมผง นมเปรี้ยว) จากมาตรการที่รัฐบาลได้นำใช้แก้ไขปัญหาการขาดแคลนพ่อแม่พันธุ์ไก่ไข่และการกำหนดราคาขายหน้าฟาร์มใหม่ทำให้สถานการณ์ดีขึ้นแต่ราคาขายปลีกไข่ไก่เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้ายังมีราคาสูง เนื่องจาก ต้นทุนอาหารสัตว์มีราคาสูงขึ้น ข้าวสารเหนียว ร้อยละ 6.57 ปลาและสัตว์น้ำ ร้อยละ 0.72 (ปลา ช่อน ปลาดุก ปลานิล ปลาทับทิม) เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ 0.33 (น้ำตาลทราย ขนมหวาน น้ำปลา ซอสหอยนางรม) และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 0.06 (เครื่องดื่มรสชอกโกแลต น้ำอัดลม น้ำผลไม้) สำหรับสินค้าที่ราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ ข้าวสารเจ้า 0.39 ผลกระทบจากภาวะการส่งออกข้าวของไทยในตลาดต่างประเทศลดลงตามภาวะตลาดที่ซบเซา ผักสด ร้อยละ 11.98 ได้แก่ กะหล่ำปลี แตงกวา ผักกาดขาว เห็ด ผักชี ถั่วฝักยาวและมะนาว ผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้นเนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น เนื้อสุกร ร้อยละ 0.19 ไก่สด ร้อยละ 0.91 และไก่ย่าง ร้อยละ 2.26 ผู้ประกอบการปรับลดราคาขายปลีกลงทั่วประเทศ

3.2 ดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 0.03 เป็นอัตราที่ปรับตัวสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (เดือนมิถุนายน 2553 ลดลงร้อยละ 0.19) สาเหตุสำคัญเป็นผลกระทบจากราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศโดยเฉลี่ยปรับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเดือน ก่อนหน้า ร้อยละ 0.05 (น้ำมันดีเซล ปรับสูงขึ้น น้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์ ปรับลดลง) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับทำความสะอาด ร้อยละ 0.54 (ผงซักฟอก น้ำยาปรับผ้านุ่ม น้ำยาล้างจาน) ค่าของใช้ส่วนบุคคล

บุคคล ร้อยละ 0.13 (แชมพูสระผม ผลิตภัณฑ์ป้องกันและบำรุงผิว กระดาษชำระ) และวารสารรายปักษ์ ร้อยละ 3.65 (วารสารรายปักษ์ ภูมิใจไทย) สำหรับสินค้าที่มีราคาลดลง ได้แก่ ค่าโดยสารรถไฟใต้ดิน ร้อยละ 3.51 บมจ.รถไฟฟ้ากรุงเทพ ได้กำหนดอัตราค่าโดยสารเริ่มต้นใหม่จากเดิมอยู่ที่ 16-41 บาท เป็น 15 -40 บาท โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 3 ก.ค. 2553 - 2 ก.ค. 2555 และแบตเตอรี่รถยนต์ ร้อยละ 0.38

4. ถ้าพิจารณาดัชนีเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.4 เป็นภาระสูงขึ้นในอัตราที่สูงขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 10 สาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและ เครื่องดื่ม สูง ขึ้น ร้อยละ 6.9 ได้รับผลกระทบมาจาก ดัชนีหมวด ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง ร้อยละ 10.9 เนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำ ร้อยละ 3.1 ไข่และผลิตภัณฑ์นม ร้อยละ 3.9 ผักและผลไม้ ร้อยละ 37.7 เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ 3.0 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 1.0 และอาหารสำเร็จรูป ร้อยละ 1.0 รวมทั้งผลกระทบจากดัชนีหมวดอื่นที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ หมวดพาหนะการขนส่ง และการสื่อสาร ร้อยละ 1.9 (ยานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง) หมวดเคสสถาน ร้อยละ 2.0 (ค่าเช่าบ้าน ค่าน้ำประปา) หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ร้อยละ 0.9 (ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าของใช้ส่วนบุคคล) หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ร้อยละ 0.1 (ผ้าและเสื้อผ้า) หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ร้อยละ 0.1 (การบันเทิง การอ่านและการศึกษา)และ หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมี แอลกอฮอล์ ร้อยละ 0.1 (ผลิตภัณฑ์ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์)

5. ถ้าพิจารณาดัชนีเฉลี่ยเทียบกับช่วงระยะ 7 เดือน (มกราคม – กรกฎาคม) ปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.5 สาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 23.3 ค่าน้ำประปา ร้อยละ 46.5 ค่ากระแสไฟฟ้า ร้อยละ 1.8 ผลิตภัณฑ์ยาสูบ ร้อยละ 12.9 เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 5.3 และค่าเช่าบ้าน ร้อยละ 0.2 และจากดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 2.7 ในขณะที่ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 4.8 เป็นผลจากการสูงขึ้นของ ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง ร้อยละ 9.6 เนื้อสัตว์ เป็ดไก่และสัตว์น้ำ ร้อยละ 3.2 ไข่และผลิตภัณฑ์นม ร้อยละ 3.3 ผักและผลไม้ ร้อยละ 21.5 เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ 2.2 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 1.3 และอาหารสำเร็จรูป ร้อยละ 0.9 เป็นสำคัญ

6. ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ (คำนวณจากรายการสินค้าและบริการ 300 รายการ) คือ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศที่หักรายการสินค้ากลุ่มอาหารสด และกลุ่มพลังงานจำนวน 117 รายการ คิดเป็นประมาณร้อยละ 24 ของสัดส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553 เท่ากับ 103.67 เมื่อ เทียบกับเดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.04 เดือนกรกฎาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 1.2 เฉลี่ยช่วงระยะ 7 เดือน (มกราคม – กรกฎาคม) ปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 0.8

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ เดือนกรกฎาคม 2553 เมื่อเทียบกับเดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.04 (เดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.12) โดยมีผลกระทบมาจากราคาสินค้าหลายชนิดปรับตัวทั้งสูงขึ้นและลดลง สินค้าที่มีราคาสูงขึ้น ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับทำความสะอาดค่าของใช้ส่วนบุคคลและวารสารรายปักษ์ ขณะที่สินค้าที่มีราคาลดลง คือ ค่าโดยสารรถไฟใต้ดินและแบตเตอรี่รถยนต์

22. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553ครั้งที่ 28

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553ครั้งที่ 28 ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2553 ประกอบด้วยสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรสถานการณ์น้ำและการดำเนินการตามแผนเตรียมรับสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สรุปได้ดังนี้

สถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร

สถานการณ์อุทกภัย

อิทธิพลของ พายุโซนร้อน “มินดอนเล” บริเวณทะเลจีนใต้ตอนกลาง ที่เคลื่อนขึ้นฝั่งประเทศเวียดนามตอนบนในวันที่ 24 สิงหาคม 2553 และเคลื่อนเข้าสู่ประเทศลาวแล้วอ่อนกำลังลงเป็นพายุดีเปรสชันและหย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมบริเวณประเทศลาวและภาคเหนือตอนบน ในวันที่ต่อมา และ ร่องมรสุมได้เลื่อนขึ้นไปพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังปานกลางถึงค่อนข้างแรงพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทยตลอดสัปดาห์ ลักษณะดังกล่าวทำให้มีฝนตกหนาแน่นและมีรายงานน้ำท่วมฉับพลันและน้ำป่าไหลหลากหลายพื้นที่ในประเทศไทยตอนบน

ช่วงวันที่ 25-30 สิงหาคม 2553 มีพื้นที่ประสบอุทกภัย จำนวน 13 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ มุกดาหาร อุบลราชธานี อำนาจเจริญ สระบุรี

ปัจจุบันยังคงมีสถานการณ์อุทกภัย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสระบุรี แพร่ พิจิตร สุโขทัย

1. จังหวัดสระบุรี

วันที่ 25 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องในพื้นที่ ต.เขาวง อ.พระพุทธบาททำให้น้ำในลำน้ำธรรมชาติเพิ่มขึ้นเอ่อล้นตลิ่ง และเกิดน้ำท่วมขังพื้นที่การเกษตร จำนวน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านหมอจำนวน 2 ตำบล (หนองบัวบ้านครัว) อำเภอวิหารแดงจำนวน 1 ตำบล (บ้านลำ) อำเภอหนองแคจำนวน 9 ตำบล (หนองปลิง หนองแหม คชสิทธิ์ โพนทอง โคกตูม หนองไชน้ำ กุ่มหัก หนองโรง และหนองแค) ระดับน้ำท่วมสูงประมาณ 0.30-0.50 เมตร สถานการณ์ปัจจุบันระดับน้ำเริ่มลดลง คาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปกติ 3-4 วัน

2. จังหวัดแพร่

วันที่ 30 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่อง ทำให้น้ำแม่น้ำยมไหลล้นตลิ่งเข้าท่วมบ้านเรือนและพื้นที่ลุ่มต่ำบริเวณ บ้านร่องขี้ปลา ตำบลป่าเมต อำเภอเมือง ระดับน้ำท่วมสูงประมาณ 0.25 เมตร กรมชลประทานส่งเครื่องสูบน้ำช่วยเหลือ จำนวน 9 เครื่อง **คาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปกติ 1-2 วัน**

วันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักที่ อำเภอวังทองกวาว วัดปริมาณฝนได้ 90.0 มม. ทำให้น้ำในลำห้วยแม่คำมี (สาขาแม่น้ำยม) เอ่อล้นเข้าท่วมพื้นที่บ้านเรือนและพื้นที่การเกษตร ตำบลไผ่โทน **สถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติแล้วตั้งแต่ 29 สิงหาคม 2553**

3. จังหวัดพิจิตร

วันที่ 29 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนัก ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากจากอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เข้าท่วมพื้นที่อำเภอแดงเจริญ บ้านเกาะยิงลิง บ้านโคกสนั่น บ้านตลิ่งชัน บ้านวังเรื่อน ตำบลวังจิวเหนือ ระดับน้ำท่วมสูงประมาณ 1.00 เมตร โครงการชลประทานจังหวัดพิจิตร ลงพื้นที่ตรวจสอบความเสียหายแล้ว **หากไม่มีฝนตกลงมาเพิ่ม คาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปกติ 2-3 วัน**

4. จังหวัด สุโขทัย

วันที่ 29 สิงหาคม 2553 เนื่องจากปริมาณน้ำในแม่น้ำยมมีปริมาณเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดน้ำล้นตลิ่งเข้าท่วมพื้นที่ลุ่มต่ำ (เป็นพื้นที่น้ำท่วมประจำ) ในเขต อำเภอเมือง (ตำบลปากแคว บ้านกล้วย ยางซ้าย ปากพระ และทุ่งหลวง) และอำเภอกงไกรลาส (ตำบลท่าขนวน และกง) **แนวโน้มสถานการณ์น้ำเพิ่มขึ้น คาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปกติ 5-6 วัน**

สถานการณ์น้ำ

1. สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำ

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ (30 สิงหาคม 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 40,451 ล้านลูกบาศก์เมตรหรือคิดเป็นร้อยละ 55 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน (37,802 ล้านลูกบาศก์เมตร) จำนวน 2,549 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำใช้การได้ 16,610 ล้านลูกบาศก์เมตรคิดเป็นร้อยละ 23 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (47,627 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 65) จำนวน 7,176 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถรับน้ำได้อีก 33,104 ล้านลูกบาศก์เมตร

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ (30 สิงหาคม 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 38,204 ล้านลูกบาศก์เมตรหรือคิดเป็นร้อยละ 55 ของความจุอ่างเก็บน้ำ ขนาดใหญ่ทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน (35,778 ล้านลูกบาศก์เมตร) จำนวน 2,426 ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำใช้การได้ 14,681 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 21 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (45,351 ล้านลูกบาศก์เมตรคิดเป็นร้อยละ 65) จำนวน 7,147 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถรับน้ำได้อีก 31,391 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณน้ำไหลลงอ่างภูมิพล สิริกิติ์ แควน้อย และป่าสักฯ

หน่วย : ล้านลูกบาศก์เมตร

อ่างเก็บน้ำ	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	1-30 ส.ค.	รวม
ภูมิพล	52.09	1.74	4.95	0.00	15.60	34.06	146.20	1,009.26	1,263.9
สิริกิติ์	136.62	97.73	85.93	69.12	114.18	150.64	622.74	2,075.91	3,352.87
ภูมิพล+สิริกิติ์	188.71	99.47	90.88	69.12	129.78	184.70	768.94	3,084.97	4,616.57
แควน้อยฯ	42.49	25.69	31.19	14.35	19.65	33.36	75.36	203.32	445.41
ป่าสักชลสิทธิ์	41.06	5.51	19.00	10.18	17.44	27.91	5.72	365.93	492.75
รวม 4 อ่างฯ	272.26	130.67	141.07	93.65	166.87	245.97	850.02	3,654.22	5,554.73

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล สิริกิติ์ และป่าสักชลสิทธิ์

หน่วย : ล้านลูกบาศก์เมตร

อ่างเก็บน้ำ	ปริมาตรน้ำ ในอ่างปี52		ปริมาตรน้ำ ในอ่างปี 53		ปริมาตรน้ำ ใช้การได้		ปริมาณน้ำไหล ลงอ่าง		ปริมาณน้ำ ระบาย		ปริมาณ น้ำรับได้ อีก
	ปริมาตร น้ำ	%	ปริมาตร น้ำ	%	ปริมาตร น้ำ	%	วันนี้	เมื่อวาน	วันนี้	เมื่อ วาน	
ภูมิพล	6,294	47	4,919	37	1,119	8	45.56	49.57	1.50	1.50	8,543
สิริกิติ์	5,363	56	5,495	58	2,645	28	156.09	93.87	0.00	0.00	4,015
ภูมิพล+สิริกิติ์	11,657	51	10,414	45	3,764	16	201.65	143.44	1.50	1.50	12,558
แควน้อยฯ	151	20	383	50	347	45	11.93	14.66	0.00	0.00	386
ป่าสักชลสิทธิ์	315	33	422	44	419	44	22.91	27.48	2.57	0.50	538

อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในเกณฑ์น้ำ น้อยกว่าร้อยละ 30 ของความจุอ่างฯ จำนวน 3 อ่าง ได้แก่
มูลบน(29) แก่งกระจาน(27) และ ปราณบุรี(25) ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา จำนวน 2 อ่างฯ ได้แก่
แม่กวังและป่าสักฯ

อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในเกณฑ์น้ำมากกว่าร้อยละ 80 ของความจุอ่างฯ จำนวน 2 อ่าง คือ หนองปลาไหล
(89) และประแสร์(83)

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ภาคตะวันออก

จังหวัดชลบุรี มีอ่างเก็บน้ำ 7 อ่าง รวมปริมาณน้ำ 84.0 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 47 ของความจุ
อ่างฯ (มากกว่าปี 2552 จำนวน 5.5 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 7) ปริมาณน้ำ
ใช้การได้ 69 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 39 ของความจุอ่างฯ

จังหวัดระยอง มีอ่างเก็บน้ำ 4 แห่ง รวมปริมาณน้ำ 440.8 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็น
ร้อยละ 84 ของความจุอ่างฯ (มากกว่าปี 2552 จำนวน 94.1 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 28) ปริมาณน้ำใช้การได้ 412
ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 79 ของความจุอ่างฯ

2. สภาพน้ำท่า

แม่น้ำปิง สถานี P.1 สะพานนวลรัฐ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้อยวิกฤติสถานี P.7A สะพาน
บ้านห้วยยาง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี บ้านท่าจิว อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์ ปริมาณน้ำอยู่ใน
เกณฑ์ปกติ

แม่น้ำวัง สถานี W.10A ท้ายเขื่อนกิ่วลม อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี C สะพานเสตุ
วารี อ.เมือง จ.ลำปาง ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี บ้านวังหมัน อ.สามเงา จ.ตาก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ

แม่น้ำยม สถานี Y.20 บ้านห้วยสัก อ.สอง จ.แพร่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ สถานี Y.1C สะพานบ้านน้ำโค้ง อ.เมือง
จ.แพร่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ สถานี Y.33 บ้านคลองตาลอ.ศรีสำโรง จ.สุโขทัย ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก สถานี Y.4 สะพาน
ตลาดธานี อ.เมือง จ.สุโขทัย ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก สถานี Y.16 บ้านบางระกำอ.บางระกำ จ.พิษณุโลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์
ท่วม

แม่น้ำน่าน สถานี N.1 หน้าสำนักงานป่าไม้ อ.เมือง จ.น่าน ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี A สะพานเอกา
ทศรถ อ.เมือง จ.พิษณุโลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี A บ้านบางมูลนาก อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์
มาก สถานี N.67 สะพานบ้านเกษไชโย อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์

แม่น้ำชี สถานี E.9 บ้านใจดี อ.มัญจาคีรี จ.ขอนแก่น ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์

แม่น้ำโขง สถานี Kh.58A บ้านปากเลขา.เมือง จ.เลย ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ สถานี Kh.1 วัดลำดวน อ.เมือง
จ.หนองคาย ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ สถานี Kh.16B บ้านท่าควาย อ.เมือง จ.นครพนม ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์

แม่น้ำมูล ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำปกติ

แม่น้ำเจ้าพระยา ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำปกติ

แม่น้ำป่าสัก สถานี S.42 บ้านป่อวัง อ.วิเชียรบุรี จ.เพชรบูรณ์ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ท่วม

แม่น้ำท่าตะเภา แม่น้ำตาปี แม่น้ำโก-ลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้อย

การดำเนินการตามแผนเตรียมสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร

1. แจ้งเตือนผ่านศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัด เรื่องพายุโซนร้อน“มินดอนเด”
(Mindulle) ตั้งแต่วันที่ 23 สิงหาคม 2553 ให้จังหวัดที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแจ้งเตือนให้เกษตรกรเตรียมการรับสถานการณ์ฝนตก

หนักและน้ำท่วมฉับพลัน บริเวณพื้นที่เสี่ยงภัยบริเวณที่ลาดเชิงเขา หรือที่ลุ่มใกล้ทางน้ำไหลของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ตอนบน อาจเกิดน้ำป่าไหลหลากและดินถล่มได้

2. สนับสนุนเครื่องสูบน้ำเคลื่อนที่ จำนวน 577 เครื่อง ในพื้นที่ 52 จังหวัด ดังนี้

ภาคเหนือ 15 จังหวัด จำนวน 172 เครื่อง ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่(31) นครสวรรค์(4) เพชรบูรณ์(4) ลำปาง(34) น่าน(12) พิษณุโลก(2) แพร่(9) ตาก(15) ลำพูน(15) พะเยา(5) แม่ฮ่องสอน(18) เชียงราย(3) อุตรดิตถ์(5) สุโขทัย(5) กำแพงเพชร(10)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 15 จังหวัด จำนวน 201 เครื่อง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา(42) ขอนแก่น(7) มหาสารคาม(4) ร้อยเอ็ด(11) กาฬสินธุ์(46) อุบลราชธานี(6) นครพนม(14) มุกดาหาร(11) อำนาจเจริญ(14) สุรินทร์(7) ศรีสะเกษ(7) อุรธานี(2) สกลนคร(9) ยโสธร(12) บุรีรัมย์(9)

ภาคกลาง 11 จังหวัด จำนวน 70 เครื่อง ได้แก่ จังหวัดชัยนาท(13) พระนครศรีอยุธยา(2) สิงห์บุรี(1) นนทบุรี(7) ปทุมธานี(8) นครปฐม(4) สุพรรณบุรี(3) ราชบุรี(16) อุทัยธานี(12) อ่างทอง(12) กาญจนบุรี(2)

ภาคตะวันออก 3 จังหวัด จำนวน 46 เครื่อง ได้แก่ จังหวัดนครนายก(14) ปราจีนบุรี(15) ฉะเชิงเทรา(17)

ภาคใต้ 8 จังหวัด จำนวน 88 เครื่อง ได้แก่ จังหวัด เพชรบุรี(39) นครศรีธรรมราช(15) พังงา(1) สงขลา(14) ยะลา(6) พัทลุง(2) ปัตตานี(3) ชุมพร(8)

5. สนับสนุนพืชอาหารสัตว์ จำนวน 12,200 กิโลกรัม แร่ธาตุและเวชภัณฑ์ 32 ชุด และดูแลสุขภาพสัตว์ 3,198 ตัว ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายและอุตรดิตถ์

ผลกระทบด้านการเกษตร

อุทกภัย ช่วงภัยวันที่ 20 มิถุนายน - 29 สิงหาคม 2553(ข้อมูล ณ วันที่ 30 ส.ค. 2553)

ประสบภัยด้านการเกษตร 31 จังหวัด ได้แก่

ภาคเหนือ 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน กำแพงเพชร ตาก ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่ พิจิตร พะเยา สุโขทัย พิษณุโลก อุตรดิตถ์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ หนองคาย เลย อำนาจเจริญ อุบลราชธานี มุกดาหาร

ภาคกลาง 6 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สระบุรี

ภาคตะวันออก 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ตราด ระยอง

ภาคใต้ 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตรัง และสตูล

ภาค	ด้านพืช		ด้านประมง			ด้านปศุสัตว์		
	เกษตรกร	คาดว่าจะเสียหาย	เกษตรกร	คาดว่าจะเสียหาย		เกษตรกร	สัตว์ได้รับผลกระทบ	แปลงหญ้า
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ตรม.	ราย	ตัว	ไร่
เหนือ	51,215	346,999	2,756	1,889	1,953	5,585	145,346	10
ต.อ.เฉียงเหนือ	5,206	32,956	1,446	856	875	-	-	-
กลาง	1,429	17,646	6	55	2,700	-	-	-
ตะวันออก	344	1,926	-	-	-	-	-	-
ใต้	1,149	4,232	-	-	-	-	-	-
รวม	59,343	403,759	4,208	2,800	5,528	5,585	145,346	10

การดำเนินการ

- ด้านพืช ช่วยเหลือแล้ว 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน ลำปาง จ่ายเงินช่วยเหลือแล้วด้วยเงินทศวรรษราชการในอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน 10,1861 ล้านบาท

- ด้านประมง ช่วยเหลือแล้ว 1 จังหวัด คือจังหวัดน่าน จ่ายเงินช่วยเหลือแล้วด้วยเงินทศวรรษราชการในอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน 773,667 บาท

- ด้านปศุสัตว์ ช่วยเหลือแล้ว 1 จังหวัด คือจังหวัดน่าน จ่ายเงินช่วยเหลือแล้วด้วยเงินทศวรรษราชการในอำนาจอำเภอ จำนวน 216,235 บาท

23. เรื่องสรุปสถานการณ์อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2553)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2553) ของกระทรวงกระทรวงมหาดไทยดังนี้

1. สรุปสถานการณ์อุทกภัยและการให้ความช่วยเหลือระหว่างวันที่ 24-30 สิงหาคม 2553)

1.1 พื้นที่ประสบภัย 14 จังหวัด 43 อำเภอ 156 ตำบล 740 หมู่บ้าน ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ พิจิตร มุกดาหาร สระบุรี และจังหวัด นครนายก ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 28,882 ครัวเรือน 81,723 คน อพยพ 116 ครัวเรือน 461 คน พื้นที่ทางการเกษตร ได้รับความเสียหาย 87,414 ไร่ ผู้เสียชีวิต 1 ราย (นายสำราญ วงศ์คำ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 160 หมู่ที่ 4 ตำบลโพรงาม อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร)

1.2 สถานการณ์ปัจจุบัน ยังคงมีสถานการณ์อุทกภัยในพื้นที่ 13 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ พิจิตรมุกดาหาร สระบุรี และจังหวัด นครนายก ดังนี้

1) จังหวัดแม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2553 ฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน และน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่ อำเภอปาย 7 ตำบล 52 หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 40 ครัวเรือน 150 คน บ้านเรือนราษฎรเสียหายบางส่วน 1 หลัง ฝาย 3 แห่ง ปัจจุบันยังคงมีน้ำท่วมขังในพื้นที่ หมู่ที่ 1,2,5 ตำบลแม่ฮี้ และ อำเภอเมือง ที่ตำบลปางหมู (หมู่ที่ 11)

2) จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2553 ฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน และน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่ 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอขุนตาล เทิง เวียงเชียงรุ้ง เชียงของ และอำเภอพญาเม็งราย รวม 15 ตำบล 64 หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 9,330 ครัวเรือน 24,540 คน พื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย 5,400 ไร่

3) จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 24-29 สิงหาคม 2553 ได้เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้เกิดน้ำท่วมขัง น้ำล้นตลิ่งในบริเวณที่ลุ่มริมฝั่งน้ำ ในพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอแมริม สันทราย หางดง และอำเภอเมืองรวม 24 ตำบล ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 450 ครัวเรือน 2,000 คน

4) จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้เกิด น้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่ 3 อำเภอ ได้แก่อำเภอเมือง แม่เมาะ และอำเภอองารวม 6 ตำบล 26 หมู่บ้าน ความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ

5) จังหวัดแพร่ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดน้ำป่าไหลหลากและน้ำท่วมฉับพลันในพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่อำเภอหนองม่วงไข่ ร้องกวาง สอง และอำเภอลองรวม 14 ตำบลความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ

6) จังหวัดน่านเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักทำให้น้ำในลำห้วยน้ำหินไหลเอ่อเข้าท่วมบ้านเรือนราษฎรและพื้นที่การเกษตรในพื้นที่อำเภอนาน้อย 4 ตำบล 20 หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 2,984 ครัวเรือน 9,120 หมู่บ้าน ความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ

7) จังหวัดอุตรดิตถ์ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่อง ปริมาณน้ำฝน วัดได้ 150.0 มม. ที่อำเภอปากท่า ทำให้เกิดน้ำล้นตลิ่งไหลเข้าท่วมบ้านเรือนราษฎรและพื้นที่ลุ่มต่ำการเกษตรในอำเภอปากท่าตำบลปากท่า (หมู่ที่ 3,4,10) และเขตเทศบาลตำบลปากท่า ระดับน้ำสูงประมาณ 0.80 เมตร ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 700 ครัวเรือน 2,100 คน ความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ

8) จังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่อง ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่อำเภอเนินมะปราง 3 ตำบล 33 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลไทร้อยย (หมู่ที่ 1-17) ตำบลวังโพรง (หมู่ที่ 1-9) และตำบลวังยาง (หมู่ที่ 1-7) ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 1,650 ครัวเรือน 6,600 คน

9) จังหวัดเพชรบูรณ์เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เวลา 05.00 น. น้ำป่าไหลหลากในพื้นที่อำเภอ ได้แก่ อำเภอวิเชียรบุรี หล่มเก่า หนองไผ่ และอำเภอวังโป่ง 12 ตำบล 79 หมู่บ้าน ความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ

10) จังหวัดมุกดาหาร ระหว่างวันที่ 26-29 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนัก ทำให้น้ำท่วมบ้านเรือนราษฎรและพื้นที่การเกษตรใน 7 อำเภอ 35 ตำบล 367 หมู่บ้าน ได้แก่อำเภอเมืองนิคมคำสร้อย ดอนตาล ดงหลวง คำชะอี วานใหญ่ และอำเภอหนองสูง ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 8,827 ครัวเรือน 22,500 คน อพยพ 116 ครัวเรือน 461 คน

มีผู้เสียชีวิต 1 ราย คือ นายสำราญ วงศ์คำ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 160 หมู่ที่ 4 ตำบลโพรงาม อำเภอคำชะอี (เสียชีวิตเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2553 บริเวณสะพานห้วยแคน บ้านโพธิ์ไฮ หมู่ที่ 3 ตำบลหนองแคน อำเภอดงหลวง เนื่องจากถูกน้ำป่าพัดตกสะพาน) พื้นที่การเกษตรเสียหาย 73,164 ไร่ ถนน 205 สาย ท่อระบายน้ำ 25 แห่ง ฝาย 12 แห่ง บ่อปลา/กึ่ง 414 บ่อ

11) **จังหวัดสระบุรี** เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักทำให้น้ำท่วมบ้านเรือนราษฎรและที่ลุ่มต่ำการเกษตรใน 5 อำเภอ 16 ตำบล 23 หมู่บ้าน **ได้แก่อำเภอบ้านหมอวิหารแดง เมือง หนองแค และอำเภอแก่งคอย** ความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ

12) **จังหวัดนครนายก** ระหว่างวันที่ 27-28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้น้ำท่วมบ้านเรือนราษฎรและที่ลุ่มต่ำการเกษตรใน 2 อำเภอ 8 ตำบล **ได้แก่อำเภอปากพลี และอำเภอบ้านนา** ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 51 ครุฑเรือน 153 คน พื้นที่การเกษตร 50 ไร่

13) **จังหวัดพิจิตร** ระหว่างวันที่ 29-30 สิงหาคม 2553 เกิดน้ำท่วมขังในพื้นที่ 2 อำเภอ 6 ตำบล **ได้แก่อำเภอดงเจริญ และอำเภอทับคล้อ** ความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ

1.3 การให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานต่าง ๆ

1) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 10 ลำปาง จัดส่งรถผลิตน้ำดื่ม จำนวน 1 คัน รถบรรทุกน้ำขนาด 6,000 ลิตร จำนวน 3 คัน และกำลังพล จำนวน 12 นาย สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ตั้งแต่ 26 สิงหาคม 2553

ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 7 สกลนคร สนับสนุนเรือท้องแบน 7 ลำ กำลังพล 10 นาย สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร

ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 9 พิษณุโลก จัดส่งกำลังพล 15 นาย เรือท้องแบน 5 ลำ รถบรรทุกติดปั๊มน้ำ 1 คัน รถสองล้อ 1 คัน รถกู้ภัยขนาดเล็ก 1 คัน รถบรรทุก 2 คัน ผลิตน้ำดื่ม 1 คัน สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์

2) กรมชลประทาน

ได้เตรียมความพร้อมเครื่องสูบน้ำ จำนวน 1,200 เครื่อง เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรตามจังหวัดต่าง ๆ ปัจจุบันได้ให้การสนับสนุนเครื่องสูบน้ำเคลื่อนที่ 577 เครื่อง ในพื้นที่ 52 จังหวัด

1.4 สิ่งของพระราชทานช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

1) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยพสกนิกรที่ได้รับความสะดวก จึงได้พระราชทานถุงยังชีพ ให้มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มอบแก่ราษฎรเพื่อ บรรเทาความเดือดร้อน โดยในวันที่ 29-30 สิงหาคม 2553 นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า เลขาธิการมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ พร้อมคณะ จากส่วนกลาง เดินทางไปมอบสิ่งของพระราชทานเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ราษฎรผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดแพร่ จำนวน 2,000 ครอบครัว ดังนี้

- **จังหวัดเพชรบูรณ์** เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2553 ณ วัดโคกสำราญ ตำบลบ้านกล้วย อำเภอชนแดน จำนวน 1,000 ครอบครัว

- **จังหวัดแพร่** ในวันที่ 30 สิงหาคม 2553 ณ โรงเรียนบ้านไผ่โทน อำเภอวังทอง จำนวน 500 ครอบครัว และที่โรงเรียนบ้านห้วยโรงนอก อำเภอวังทอง จำนวน 500 ครอบครัว

2) กองงานพระวรชายาฯ ในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร โดย พลอากาศตรี สรชัย ชีวะกลินศักดิ์ ผู้อำนวยการกองงานพระวรชายาฯ เป็นผู้แทนพระองค์ เดินทางไปมอบ ถุงพระราชทาน ที่โรงเรียนบ้านใหม่ผ้าขาว หมู่ที่ 3 ตำบลวิเชตนคร อำเภอแจ้ห่ม **จังหวัดลำปาง** และที่โรงเรียนวัดวังขอน ตำบลแม่พุง อำเภอวังชิ้น **จังหวัดแพร่** รวมจำนวน 1,850 ชุด

3) พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ (นายกิตติมศักดิ์ดีลอดชีฟ) และพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ประธานมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย ทรงโปรดให้ผู้แทนพระองค์ มอบถุงพระราชทานแก่ราษฎรที่ประสบอุทกภัย **จังหวัดเชียงราย แพร่ ลำพูน และจังหวัดอุตรดิตถ์** รวมจำนวน 8,009 ถุง และอาหารกล่อง จำนวน 3,500 กล่อง

- พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ และพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทรงโปรดให้ พลอากาศเอก อนุพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา รองประธานมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย เป็นผู้แทนพระองค์ มอบถุงยังชีพพระราชทาน ถวายพระภิกษุสงฆ์ และมอบแก่ราษฎรที่ประสบภัย ในวันที่ 30 สิงหาคม 2553 พื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดน่าน จำนวน 2,493 ถุง

- จังหวัดอุดรดิตถ์เวลา 10.30 น. ณ โรงเรียนพากท่าวิทยา ตำบลพากท่า อำเภอพากท่า ถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ จำนวน 40 รูป และมอบแก่ราษฎรที่ประสบภัย จำนวน 1,435 รูป รวม 1,475 รูป

- จังหวัดน่านเวลา 14.30 น. ณ หอประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลสถาน อำเภอพาน้อย ถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ จำนวน 40 รูป มอบแก่ราษฎรที่ประสบภัย จำนวน 978 รูป รวม 1,018 รูป

2. กำหนดการเดินทางไปราชการของผู้บังคับบัญชาระดับสูง

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล)

เมื่อวันอังคารที่ 24 สิงหาคม 2553 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายชวัญชัย วงศ์นิติกร) รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นายฉัตรป้อง ฉัตรภูติ) ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคณะ เดินทางไปประชุมการเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัย และดินถล่มปี 2553 ในพื้นที่จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ห้องประชุมโรงแรมพุลแมนราชาออกคิดขอนแก่น ถนนศรีจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

3. การคาดหมายลักษณะอากาศระหว่างวันที่สิงหาคม 2553 – 5 กันยายน 2553

กรมอุตุนิยมวิทยา คาดหมายลักษณะอากาศว่า ในช่วงวันที่ 30-31 สิงหาคม 2553 ร่องมรสุมกำลังค่อนข้างแรงพาดผ่านภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย ส่วนในช่วงวันที่ 1-5 กันยายน 2553 ร่องมรสุมพาดจะเลื่อนลงมาผ่านตอนกลางของประเทศไทยและมีกำลังแรง ทำให้ประเทศไทยตอนบนมีฝนชุกหนาแน่นต่อเนื่อง และมีฝนตกหนักถึงหนักมากหลายพื้นที่โดยเฉพาะในช่วงวันที่ 1-3 กันยายน 2553 ส่วนมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังปานกลางพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทยตลอดช่วง สำหรับ พายุโซนร้อน “ไลออนร็อก (LIONROCK)” บริเวณทะเลจีนใต้ตอนบน มีแนวโน้มจะเคลื่อนขึ้นประเทศจีนตะวันออกเฉียงใต้ประมาณในวันที่ 1 กันยายน 2553 พายุนี้ไม่มีผลกระทบต่อประเทศไทย

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แจ้งเตือนเกี่ยวกับสภาวะอากาศ ให้ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และจังหวัดในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก เตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัย ดินถล่ม และคลื่นลมแรง อันเกิดจากสภาวะฝนตกหนักและคลื่นลมแรง อาจทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก แลดินถล่ม สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิต ทรัพย์สิน และผลิตผลทางการเกษตรของประชาชนแล้ว และให้ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขตและจังหวัด จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังติดตามสถานการณ์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้ง เตรียม เครื่องมืออุปกรณ์ไว้ให้พร้อม เพื่อสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันต่อเหตุการณ์เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น

24. เรื่อง การค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (มกราคม-กรกฎาคม)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูล การค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (มกราคม-กรกฎาคม) ของกระทรวงพาณิชย์ สรุปได้ดังนี้

1. การส่งออก

1.1 การส่งออกเดือน กรกฎาคม 2553

1.1.1 การส่งออก มีมูลค่า 15,564.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 20.6 การส่งออกยังมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากช่วงปลายปี 2552 ในรูปเงินบาทการส่งออกมีมูลค่า 500,095 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.2

1.1.2 สินค้าส่งออก ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในทุกหมวดสินค้า โดยสินค้าเกษตร / อุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.7 สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.5 และสินค้าอื่นๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.3

(1) **สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร** ส่วนใหญ่เป็นการส่งออกที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่ปริมาณส่งออกลดลงเล็กน้อยเนื่องจากราคาส่งออกสูงขึ้น โดยเฉพาะ ยางพารา มันสำปะหลัง น้ำตาล และ กุ้งแช่แข็งและแปรรูป ขณะที่ อาหารทะเลแช่แข็ง กระป๋องและแปรรูป และ ไก่แช่แข็งและแปรรูป ยังส่งออกเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า ส่วนข้าว ส่งออกลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าร้อยละ 19.9 และ 25.1 ตามลำดับ เนื่องจากปัญหาการแข่งขันด้านราคากับเวียดนาม ปากีสถานและอินเดียและการแข็งค่าของเงินบาท และผัก ผลไม้ ลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าร้อยละ 25.3 และ 9.3 ตามลำดับ เนื่องจาก ผลผลิตในประเทศลดลง

(2) **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ**

ส่วนใหญ่ส่งออกเพิ่มขึ้น

สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ

20 ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า

ยานยนต์ เม็ดและผลิต - ภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง เลนส์ นาฬิกาและส่วนประกอบ เครื่องกีฬาและเครื่องเล่นเกมส์
สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นน้อยกว่าร้อยละ 20 ได้แก่ เครื่อง
 อิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ เครื่องสำอาง เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเดินทางและเครื่องหนัง เครื่องใช้เครื่องประดับตกแต่ง อาหารสัตว์
 เลี้ยง และ ของเล่น

สินค้าที่ส่งออกลดลง ได้แก่ **อัญมณี** ที่ลดลงร้อยละ 16.4 เป็นผลจากการส่งออกทองคำที่ลดลงถึงร้อยละ 84.7 ขณะที่อัญมณีที่หักทองคำออกแล้วก็ส่งออกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 22.1 รวมทั้ง **วัสดุก่อสร้าง** ลดลงร้อยละ 2.5 เป็นการลดลงของการส่งออกโครงสร้างทำด้วยเหล็กไปออสเตรเลียที่ลดลงถึงร้อยละ 89.0 และ **สิ่งพิมพ์ กระดาษและบรรจุภัณฑ์** ลดลงร้อยละ 2.0 เป็นการลดลงในฮ่องกงและญี่ปุ่น เนื่องจากต้องแข่งขันกับ จีนที่มีการเพิ่มกำลังการผลิตในประเทศ โดยสร้างโรงงานกระดาษที่ใหญ่ที่สุดในโลก และมีเทคโนโลยีในการผลิตที่ทันสมัย

1.1.3 ตลาดส่งออก ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทั้งในตลาดหลักและตลาดที่มีศักยภาพ

(1) **ตลาดหลัก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่เก้า ร้อยละ 22.3 เป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด โดยเฉพาะญี่ปุ่นที่เพิ่มขึ้นในอัตราสูงต่อเนื่องถึงร้อยละ 30.6 ขณะที่ สหรัฐฯ และ สหภาพยุโรป(15) ก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเช่นเดียวกัน

(2) **ตลาดศักยภาพสูง** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่สิบเอ็ด ร้อยละ 21.9 เป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด ยกเว้นสิงคโปร์ที่ส่งออกลดลงร้อยละ 7.0 โดยเป็นการลดลงของการส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปและส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์

(3) **ตลาดศักยภาพระดับรอง** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ สิบเอ็ด ร้อยละ 19.3 เป็นการขยายตัวในทุกตลาด ยกเว้นแอฟริกาที่ส่งออกลดลงร้อยละ 0.2 เป็นการลดลงของการส่งออกข้าวที่ลดลงร้อยละ 45.5 ตลาดที่ลดลงได้แก่ ไนจีเรีย และ แอฟริกาใต้

1.2 การส่งออกในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (ม.ค.-ก.ค.)

1.2.1 **การส่งออก** การส่งออกมีมูลค่า 108,631.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.1 ในรูปเงินบาทการส่งออกมีมูลค่า 3,520,688.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.4

1.2.2 **สินค้าส่งออก** เพิ่มขึ้นทุกหมวดสินค้า ดังนี้ สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรสำคัญ **เพิ่มขึ้น**ร้อยละ 33.2 สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ**เพิ่มขึ้น**ร้อยละ 34.1 และสินค้าอื่น ๆ **เพิ่มขึ้น**ร้อยละ 34.8

(1) **สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรสำคัญ ส่งออกเพิ่มขึ้นทุกรายการ** เป็นการเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า โดยเฉพาะ ยางพารา มันสำปะหลัง น้ำตาล และสินค้าอาหาร ประเภทอาหารทะเลแช่แข็ง กระจกและแปรรูป กุ้งแช่แข็งและแปรรูป และ ไก่แช่แข็งและแปรรูป รวมทั้งผักและผลไม้ ที่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น แต่ปริมาณส่งออกลดลงเล็กน้อย ยกเว้น ข้าวที่ส่งออกลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าร้อยละ 8.9 และ 4.0 ตามลำดับ เนื่องจากปัญหาการแข่งขันด้านราคากับเวียดนาม ปากีสถานและอินเดียและการแข่งค่าของเงินบาท

(2) **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ** ส่งออกเพิ่มขึ้นเกือบทุกรายการ **สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ 20** ได้แก่ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ เม็ดและผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งพิมพ์ เครื่องสำอาง เฟอร์นิเจอร์ และเลนส์ รวมทั้งอัญมณีที่หักทองคำออกแล้วส่งออกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 24.0 (การส่งออกอัญมณีเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 และการส่งออกทองคำเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0)

1.2.3 ตลาดส่งออก ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทั้งในตลาดหลักและตลาดใหม่

(1) **ตลาดหลัก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในอัตราสูงถึงร้อยละ 27.3 และเป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป(15) เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8 , 24.5 และ 21.8 ตามลำดับ

(2) **ตลาดศักยภาพสูง** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องถึงร้อยละ 45.4 และ เป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ค่อนข้างสูงในทุกตลาด ทั้ง อาเซียน(5) จีน อินเดียและพม่า ฮ่องกง และ อินเดีย

(3) **ตลาดศักยภาพระดับรอง** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ร้อยละ 27.0 และเป็นการขยายตัวในเกือบทุกตลาด โดยเฉพาะ ออสเตรเลีย ลาตินอเมริกา และ ยุโรปตะวันออกที่ขยายตัวในอัตราสูง ยกเว้นแอฟริกาที่ส่งออกลดลงร้อยละ 2.6 เป็นการลดลงของการส่งออกเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์(โครงสร้าง) และข้าว ที่ลดลงร้อยละ 81.6 และ 25.3 ตามลำดับ

2. การนำเข้า

2.1 การนำเข้าเดือน กรกฎาคม 2553

2.1.1 **การนำเข้า** มีมูลค่า 16,504.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เทียบกับระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นร้อยละ 361 คิดในรูปเงินบาทมีมูลค่า 536,398.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.9

2.1.2 สินค้านำเข้า สินค้านำเข้าสำคัญมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นทุกหมวดดังนี้

(1) **สินค้าเชื้อเพลิง** นำเข้ามูลค่า 2,434.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 การนำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงที่สำคัญ ได้แก่ **น้ำมันดิบ** มีมูลค่า 1,789.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ในเชิงปริมาณ มีจำนวน 23.23 ล้านบาร์เรล (749,404 บาร์เรลต่อวัน) ลดลงร้อยละ 9.3 สาเหตุจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับเพิ่มขึ้น

(2) **สินค้าทุน** นำเข้ามูลค่า 4,034.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.2 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ทำให้นักลงทุนมั่นใจที่จะขยายการลงทุนในสินค้าคงทน การนำเข้าสินค้าทุนที่สำคัญ ได้แก่ **เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.8 **เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.1 **เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.1

(3) **สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป** นำเข้ามูลค่า 7,916.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.9 สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปสำคัญ ได้แก่ **เคมีภัณฑ์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.3 ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเม็ดพลาสติก เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมการผลิต เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนรถยนต์ และผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่นๆ **อุปกรณ์ส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.2 **เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์** นำเข้าปริมาณ 1.15 ล้านตัน มูลค่า 1,068.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในเชิงปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.6 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 92.2 เป็นการนำเข้าตามความต้องการบริโภคเนื่องจากเศรษฐกิจภายในประเทศฟื้นตัว และความต้องการใช้เหล็กในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐ รวมถึงการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ และเหล็กแผ่นเพื่อนำมาแปรรูปเป็นวัตถุดิบในการผลิตภาชนะบรรจุภัณฑ์ สำหรับการส่งออกและจำหน่ายภายในประเทศ **ทองคำ** นำเข้าปริมาณ 44.6 ตัน มูลค่า 1,704.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในเชิงปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 133.7 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 203.6 เนื่องจากราคาทองคำในตลาดโลกปรับตัวลดลง และเงินบาทแข็งค่าขึ้น

(4) **สินค้าอุปโภคบริโภค** นำเข้ามูลค่า 1,390.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.4 การนำเข้า มีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว ทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจในการจับจ่าย ใช้สอยมากขึ้น รวมถึงค่าเงินบาทที่แข็งค่า ทำให้สินค้านำเข้ามีราคาที่ถูกลง การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคที่สำคัญ ได้แก่ **เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน** เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.9 **เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด** เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.1 **ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม** เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1

(5) **สินค้ายานพาหนะและอุปกรณ์ ขนส่ง** นำเข้ามูลค่า 697.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 77.1 การนำเข้าสินค้ายานพาหนะและอุปกรณ์ขนส่งที่สำคัญ ได้แก่ **ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 80.9 **รถยนต์นั่ง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 106.3 **รถยนต์โดยสารและรถบรรทุก** เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.9 **ส่วนประกอบและอุปกรณ์จักรยานยนต์และรถจักรยานยนต์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.7

2.2 การนำเข้าในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (ม.ค.-ก.ค.)

2.2.1 **การนำเข้า** นำเข้ามูลค่า 103,193.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เทียบกับระยะเดียวกันของปี 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.9

2.2.2 **สินค้านำเข้าสำคัญ** สินค้านำเข้าสำคัญมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นทุกหมวดสินค้า ดังนี้ สินค้าเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.9 สินค้าทุน เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.3 สินค้าวัตถุดิบกึ่งสำเร็จรูป เพิ่มขึ้นร้อยละ 64.4 สินค้าอุปโภคบริโภค เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.6 และสินค้ายานพาหนะและอุปกรณ์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 102.6

3. ดุลการค้า

เดือนกรกฎาคม 2553 ไทยขาดดุลการค้า 939.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อคิดในรูปเงินบาท **ขาดดุลการค้า**มูลค่า 36,303.7 ล้านบาท สำหรับในระยะ 7 เดือน (ม.ค.-ก.ค.) ไทยยังคง**เกินดุล**การค้ามูลค่า 5,437.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อคิดในรูปเงินบาท **ไทยเกินดุลการค้า**มูลค่า 136,968.1 ล้านบาท

4. เปรียบเทียบอัตราการขยายตัวของ การส่งออกของไทยกับประเทศคู่แข่ง ปี 2553

	มค. 53	กพ. 53	มีค. 53	เมย. 53	พค. 53	มิย. 53	กค. 53
ไทย	30.8	23.1	40.9	35.2	42.1	46.3	20.6
จีน	21.0	45.7	24.2	30.4	48.4	43.9	38.0
ไต้หวัน	75.8	32.6	50.1	47.8	57.9	34.1	38.5
เกาหลีใต้	45.8	30.3	34.3	29.8	40.5	32.4	29.6
เวียดนาม	34.8	-25.6	5.3	24.6	43.0	33.4	20.7
สิงคโปร์	37.0	19.2	29.3	30.0	29.0	28.3	Na
มาเลเซีย	37.0	18.4	36.4	26.6	21.9	17.2	Na

ฟิลิปปินส์ 42.4

42.5

43.7

28.2

37.3

33.4

Na

แต่งตั้ง

25. เรื่อง แต่งตั้ง**1. การแต่งตั้งข้าราชการ (สำนักงาน กปร.)**

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเสนอแต่งตั้ง นางสุวรรณา พาศิริ ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและติดตามประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านการประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม 2553 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

2. แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตรชุดใหม่ จำนวน 5 คน เนื่องจากกรรมการชุดเดิมได้ดำรงตำแหน่งมาครบวาระสามปีแล้ว ทั้งนี้ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 31 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป ดังนี้ 1. *นางสาวจันทริกา ธนะโสภณ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตร 2. นางดุริณี เอ็ดเวิร์ดส์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิทยาศาสตร์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 3. นายมานะ ศรีพิทักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรม 4. นายอรุณ สมร่วง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร 5. นายอภิชาติ พงษ์ศรีหุดชัย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจและการพาณิชย์ทางการเกษตร *กรรมการเดิม ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นวาระที่สองติดต่อกัน (นับรวมวาระที่ได้รับการแต่งตั้งในครั้งนี้)

3. การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ (นักบริหารระดับสูง) (สำนักนายกรัฐมนตรีย)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีย (สำนักงบประมาณ) เสนอแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดสำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรีย ให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง จำนวน 2 ราย ดังนี้

1. นายสมศักดิ์ โชติรัตนศิริ ที่ปรึกษานักงบประมาณ (นักวิเคราะห์งบประมาณทรงคุณวุฒิ) สำนักงบประมาณ ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
2. นางจุฑาทิพย์ เตชชาติวินิช ที่ปรึกษานักงบประมาณ (นักวิเคราะห์งบประมาณทรงคุณวุฒิ) สำนักงบประมาณ ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 เพื่อทดแทนผู้เกษียณอายุราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

4. การแต่งตั้งรองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเสนอแต่งตั้ง นายสมเกียรติ บุญชู ที่ปรึกษาด้านการประสานกิจการความมั่นคง (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ให้ดำรงตำแหน่ง รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีย ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

5. ขออนุมัติรับโอนข้าราชการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรียฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหารระดับสูง)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียเสนอรับโอน นายวีระ ใจจันพจนรัตน์ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม (นักบริหารระดับสูง) กระทรวงวัฒนธรรม มาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรียฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหารระดับสูง) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีย สำนักนายกรัฐมนตรีย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

6. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง กระทรวงมหาดไทย

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ ดังนี้ 1. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง จำนวน 8 ราย 2. ให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมการปกครอง จำนวน 1 ราย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ดังนี้

1. นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง
 2. นายวัลลภ พริงพงษ์ พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดสมุทรสาคร สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง
 3. นายชนมวิชช์ บุญญาสุสานน์ พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง
 4. นายวิบูลย์ สงวนพงศ์ พ้นจากตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 5. นายขวัญชัย วงศ์นิติกร พ้นจากตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 6. นายวิเชียร ขวลิต พ้นจากตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมการพัฒนาชุมชน และให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมการปกครอง
 7. นายสุรชัย ชันอาสา พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมการพัฒนาชุมชน
 8. นายสุเมธ แสงนิมนวล พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดเชียงราย สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง
 9. นายขจรศักดิ์ สิงโตกุล พ้นจากตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

7. แต่งตั้งข้าราชการประเภทบริหาร ระดับสูง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอแต่งตั้งข้าราชการประเภทบริหาร ระดับสูง ดังนี้

1. นายสมชาย ชาญณรงค์กุล อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมวิชาการเกษตร ให้ดำรงตำแหน่งอธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมส่งเสริมสหกรณ์
 2. นายจิรกร โกศัยเสวี ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ดำรงตำแหน่งอธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมวิชาการเกษตร
 3. นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
- ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

8. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทดแทนผู้เกษียณอายุ และแทนผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทดแทนผู้เกษียณอายุดังกล่าว จำนวน 4 ราย ดังนี้

1. เลื่อน นางสุนีย์ สายสุพัฒน์ผล รองเลขาธิการ (นักบริหาร) สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2. เลื่อน นางระรินทิพย์ ศิริรัตน์ รองผู้อำนวยการสำนักงาน (นักบริหาร) สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3. เลื่อน นายปิ่นชาย ปิ่นแก้ว รองอธิบดี (นักบริหาร) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

4. เลื่อน นางญาณี เลิศไกร รองอธิบดี (นักบริหาร) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

9. การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสนอรับโอน นายพรชัย รุจิประภา ปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพลังงาน มาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 เนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมจะเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

10. แต่งตั้งข้าราชการ (กระทรวงพาณิชย์)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง จำนวน 2 ราย ดังนี้ 1. นางศรีรัตน์ รัษฐปานะ อธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก (บริหาร ระดับสูง) กระทรวงพาณิชย์ ดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (บริหาร ระดับสูง) กระทรวงพาณิชย์ 2. นางนันทวัลย์ ศกุนตนาค อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (บริหาร ระดับสูง) กระทรวงพาณิชย์ ดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก (บริหาร ระดับสูง) กระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป
